

НОВЫ ЧАС

**ЛОНДАН—
МІНСК—
БАБРУЙСК,
ЗНОЎ ЛОНДАН**

Стар. 14

ЕГУ ПАМІЖ МІНУЛЫМ І БУДУЧЫМ

А вось вывучыць еўрапейскія мовы, атрымаць еўрапейскую адукацыю, досвед, а пасля вярнуцца ў Беларусь і працаваць тут на карысць сабе і краіне пагадзіліся ўсяго толькі некалькі чалавек...

Стар. 6

ЗА БЛОГ — У ТУРМУ

Ніжняя палата казахскага парламента ўсё ж прыняла папраўкі да закону аб СМІ...

Стар. 13

ПАМЯЦІ ВІТАЛЯ ЦВІРКІ

Стар. 15

ЧЫТАЙЦЕ Ў НАСТУПНЫМ НУМАРЫ!

**Станіслаў
Манюшка —
паляк, ліцвін...**

Нарыс Аляксея Хадыкі

▶ АД ПЕРШАЙ АСОБЫ

Ханс-Ёхан Шмідт: ДЗЕЙНІЧАЦЬ У АГУЛЬНЫМ ПОЛІ АКТЫЎНАСЦІ

Інтэрв'ю Ханса-Ёхана Шмідта, кіраўніка офіса АБСЕ ў Мінску шэф-рэдактару «Новага часу» Аляксею Каралю.

— Спадар пасол, тэма працы місіі АБСЕ ў Беларусі набывае асаблівую актуальнасць у сувязі з уключэннем Беларусі ў праграму «Усходняе партнёрства». Відавочна тут і роля місіі АБСЕ ў Мінску, якая працуе з верасня 1997 года (спачатку як Кантрольна-назіральная група АБСЕ, а з 2003 года — пад назвай *Офіс АБСЕ ў Беларусі*). Працуе ў няпростых умовах. 2001–2002 гады адзначаны згортаннем практычна ўсіх праектаў АБСЕ ў Беларусі, фактычным закрыццём місіі. Пасля ад'езду кіраўніка місіі Ханса-Георга Віка, новы яе кіраўнік — Эберхард Хайкен — атрымаў магчымасць выконваць свае абавязкі толькі ў пачатку 2003 года. Вы ўзначальваеце місію ў Беларусі крыху больш за год. Якімі Вы бачыце месца і ролю місіі АБСЕ ў Беларусі, яе магчымасці, формы і метады дзейнасці, узаемадзеянне з рознымі палітычнымі і грамадскімі сіламі?

— Мне ўзгадваецца гутарка з міністрам замежных спраў Беларусі ў снежні 2007 года, падчас майго нефармальнага прадстаўлення. Размова датычыла і згаданага Вамі перыяду. Тады, пасля закрыцця офіса ў 2002 годзе, было вельмі няпроста даць АБСЕ яшчэ адну магчымасць аднаўлення дзейнасці. Падчас перамоў было ўзгоднена, як аформіць новы мандат. На мой погляд, ён не надта адрозніваецца ад мандата, па якім працаваў спадар Вік. Мы маем магчымасць працаваць па

Фота Юрыя Давыдчыка

двух накірунках — чалавечым або палітыка-эканамічным. Мы можам таксама весці маніторынг.

Калі я прыехаў сюды (а здарылася гэта 4 лютага 2008 года), сітуацыя адрознівалася ад сённяшняй, існавала пэўная напружанасць. Былі вызвалены некалькі вязняў, прызнаных міжнароднымі

праваабарончымі арганізацыямі палітычнымі зняволенымі, але не быў вызвалены Казулін. Гэта справакавала жорсткую рэакцыю з боку некаторых краін. І гэта ўсё, на маю думку, адмоўна адбілася на нашай працы.

Думаю, працоўны клімат стаў змяняцца да лепшага з моманту,

калі было прынята рашэнне пра допуск каманды БДПЧ у Беларусь з місіяй назірання за выбарамі. Беларускія ўлады вельмі канструктыўна распрацавалі мандат місіі, прычым без абмежавання яе колькасці. Пасля выбараў БДПЧ апублікавала сваё заключэнне, што дало магчымасць наладзіць экспертныя дыскусіі. Мы дапамагалі таксама рыхтаваць сустрэчы, якія адбыліся ў пачатку гэтага года, паміж экспертамі АБСЕ і Беларусі; кансультацыі былі накіраваны на распрацоўку прапаноў аб зменах Выбарчага кодэкса па рэкамендацыях БДПЧ. У гэты раз, у адрозненне ад трох папярэдніх, улады паведамлілі пра сваю гатоўнасць да станоўчых адказаў на гэтыя рэкамендацыі. Паглядзім.

— Але ж выбары не былі ні свабоднымі, ні справядлівымі. І ацэнку ім БДПЧ дало даволі жорсткую. Тым не менш, дыялог быў працягнуты. Якім чынам непразрыстасць выбараў і працяг дыялога спалучаюцца ў разуменні заходніх палітыкаў?

— З боку Захаду існуюць пэўныя спадзяванні. Пасля выбараў Еўрасаюз прыняў рашэнне пачаць кансультацыі палітычны дыялог. Беларускі бок адказаў, што ён станоўча ўспрымае прапановы БДПЧ і гатовы арганізаваць «круглыя стoly» з удзелам прадстаўнікоў як дзяржаўнага, так недзяржаўнага сектараў, прысвечаныя праблемам СМІ. Гэтыя сігналы справакавалі чаканні Захаду. Паглядзім, якія канкрэтныя крокі зробіць беларускі бок у найбліжэйшай будучыні, каб пацвердзіць гэтыя спадзяванні.

— Зараз мы назіраем другую спробу дыялога. Першая адбылася ў 1999 годзе на ініцы-

ятыве спадара Віка. І была рэзка абарваная беларускімі ўладамі, пасля надышоў доўгі перыяд абстрактнага адносіна з Захадам. Наколькі вялікая верагоднасць таго, што і гэтую спробу чакае падобны фінал?

— Цяжка прадказаць будучыню. Я думаю, што сёння палітычнае кіраўніцтва вашай краіны зацікаўлена ў развіцці і паляпшэнні адносінаў не толькі з Расіяй, але і з Захадам. Па розных прычынах. Думаю, не варта папракаць Запад, нібыта яго зацікаўленасць у дыялогу тлумачыцца выключна камерцыйнымі прычынамі. З досведу папярэдніх гадоў заходнія палітыкі зрабілі выснову пра тое, што ізаляцыя не прыносіць жаданых вынікаў. І лепш знайсці шлях, які дазваляе абодвум партнёрам дзейнічаць у агульным рэчышчы актыўнасці, якое прадстаўляе ўзаемны інтарэс. У гэтым рэчышчы знаходзяцца і функцыі офіса АБСЕ. Хоць іх значэнне не варта пераацэньваць. Кіраўнік гэтага офіса не павінен рабіцца каталізатарам унутранага палітычнага дыялога — напрыклад, каталізатарам афармлення апазіцыйных сіл. Гэта задача саміх апазіцыйных сіл. Гэта задача Беларусі — знайсці свой палітычны шлях. Гэта задача вашых палітыкаў, грамадзян — знайсці выхад з крызісу. З крызісу эканамічнага. З крызісу, па меркаванні шмат каго, палітычнага. Мы можам быць карыснымі ў ролі мадэратара. У стасунках як з грамадствам, з прадстаўнікамі грамадскіх сіл, так і з выканаўчай уладай.

Ёсць і ў краінах — удзельніцах АБСЕ людзі, якія крытыкуюць наш офіс за недастатковую ўвагу да апазіцыі.

ФАКТЫ, ПАДЗЕІ, ЛЮДЗІ

НАВІНЫ РЭГІЁНАЎ

НАРВІЛІШКІ. ТРЭЦІ МУЗЫЧНЫ ФЭСТ ЗАПРАШАЕ

Чарговы музычны фэст «Be2gether» зноў пройдзе ля самай мяжы Літвы і Беларусі з 12 па 14 чэрвеня на тэрыторыі старажытнага замка. Замак знаходзіцца ўсяго ў 50 метрах ад літоўска-беларускай мяжы. Фэст праходзіць пад назвай «Музыка разбурае межы».

Фэст будзе максімальна адкрытым для беларускай публікі. Квіткі на яго з'яўцаюцца ў продажы ў Мінску ўжо ў бліжэйшыя дні. Прысутныя пабачаць некалькі сцэнаў з гуртамі з усяго свету, вялікі намётавы гарадок, безліч забаваў на працягу некалькіх дзён. Асноўныя выступы будуць праходзіць сёлета амаль кругласуткава 12 і 13 чэрвеня. Квіток на ўсе дні ў Беларусі будзе каштаваць 142 тысячы рублёў. Грамадзяне Беларусі, якія набудуць афіцыйны квіток, могуць звярнуцца ў амбасаду Літоўскай Рэспублікі ў Мінску за бясплатнай візай да 8 чэрвеня. Сярод выканаўцаў з сёлённай праграмы «Be2gether»: «Gogol Bordello» (ЗША), «Polarkreis 18» (Германія), «Touch and Go» (Вялікабрытанія) і «Clawfinger» (Швецыя), «Roni Size» (Вялікабрытанія). Беларусь прадставіць гурт «Ляпіс Трубяцкой».

ВІЛЕЙСКИ РАЁН. ПАМЯТНЫ ЗНАК ЗЕМЛЯКУ

Неўзабаве ў вёсцы Касута будзе пастаўлены памятны знак у гонар 335-годдзя з дня нараджэння Піліпа Орліка, аўтара першай Канстытуцыі Украіны, папчэніка Мазелы.

Больш за трыста гадоў таму былі агалшаны складзеныя Орлікам «Пакты і Канстытуцыя праў і вольнасцяў Войска Запарожскага», якія гісторыкі назвалі «Канстытуцыя Піліпа Орліка». Праз два гады наш зямляк склаў «Звод правоў Украіны» і «Маніфест да еўрапейскай урадаў». У гэтых документах абвешчалася поўная незалежнасць Украіны ад польскага і расійскага ўплыву. Пасля 1712 года Піліп Орлік да самай смерці быў у эміграцыі. Яго сын Георгій стаў французскім генералам, сябрам Каралеўскага Савета, атрымаў тытул графа. На Украіне зацверджана прэмія імя Орліка, Дзяржаўны банк выпускаў манету з яго выявай.

Працу над праектам памятнага знака праводзіць Беларускае грамадскае аб'яднанне ўкраінцаў «Варта» і яго Мінскае аддзяленне «Заповіт».

ГАЛЬШАНЫ. МУЗЕЙ АДНОВЯЦЬ ВЕРНІКІ

Музей у Гальшанах быў не менш знакаміты, чым замак, які апісаў у рамане «Чорны замак Альшанскі» Уладзімір Караткевіч.

Экспазіцыя знаходзілася ў манастырскім комплексе, што быў збудаваны амаль чатыры стагоддзі таму, і ў апошні час належаў Нацыянальнаму мастацкаму музею. Штогод у музей бывала да 13 тысяч наведвальнікаў. У 1990 годзе касцёл перадаў каталікам. Музей працягваў існаваць, бо знаходзіўся ў іншых пабудовах манастыра. Восенню мінулага года памяшканні музея былі прызнаны аварыйнымі і зачынены, супрацоўнікі яго звольнены. Фактычна музей перастаў існаваць. Аднак неўзабаве стала вядома, што іншыя памяшканні манастыра таксама перададзены касцёлу. Адпаведны дакумент падпісаў кіраўнік дзяржавы. Дырэктар Нацыянальнага мастацкага музея Уладзімір Пракапоў, ведаемству якога ў свой час належаў тутэйшы музей, мае надзею, што тут хутка адбудзецца капітальны рамонт, і з экспазіцыяй музея зноў змогуць знаёміцца наведвальнікі.

КАМЯНЕЦ. «БЕЛАВЕЖСКАЯ ПУШЧА — 600»

«Белавежская пушча — 600». Пад такой назвай распачала вандраванне па сталіцах Еўропы фотавыстава, прысвечаная непаўторнай прыгажосці гэтага кутка Беларусі.

Фотавыстава стартвала ў Расіі. Яе экспазіцыя прадстаўлена ў будынку Дзяржаўнай думы. Выстава мае чатыры раздзелы. Першыя два распавядаюць пра гісторыю пушчы: ад сярэднявечча да XIX стагоддзя. Расійскія дэпутаты маюць магчымасць даведацца пра прыродныя аб'екты пушчы, раслінны і жывёльны свет, водныя рэсурсы. У экспазіцыі распавядаецца пра турыстычны патэнцыял пушчы, у тым ліку пра ўладанні беларускага Дзёда Мароза. Пасля Масквы выстава будзе экспанавана ў Мінску. Надалей ёй накіравана доўгае падарожжа па Еўропе.

Падрыхтаваў Язэп Палубяцка

ПДРАБЯЗНАСЦІ

ЧАРГОВЫ ВАНДАЛІЗМ

Распачата крымінальная справа па факце апаганьвання ў Брэсце помніка вязням гета.

Як паведамілі ў аддзяленні інфармацыі і грамадскіх сувязяў УУС Брэсцкага аблвыканкама, справа па частцы 1 артыкула 346 Крымінальнага кодэкса (апаганьванне гісторыка-культурных каштоўнасцяў) распачата 12 мая аддзяленнем папярэдняга расследавання Ленінскага РАУС Брэста.

У ноч з 9 на 10 мая каля помніка вязням гета, што ўстаноўлены на перакрыжаванні вуліц Дзяржынскага і Куйбышава, былі спалены вянкi і кветкі. Сам помнік пачар-

неў ад куродыму. Пра здарэнне паведаміў у праваахоўныя органы, Брэсцкі гарвыканкам і інфармацыйна-культурны цэнтр пасольства Ізраіля ў Беларусі старшыня брэсцкай яўрэйскай абшчыны Барыс Брук.

Як адзначае Б. Брук, акты вандалізму фіксуюцца каля гэтага помніка апошнія сем гадоў. Адзін з іх быў учынены 9 мая 2007 года. Вінаватая ў іх так і не былі ўстаноўленыя.

Помнік вязням гета быў адкрыты ў 1992 годзе ў памяць пра 34 тысячы жыхароў Брэста, якіх фашысты расстралялі ў гады Вялікай Айчыннай вайны.

БелаПАН

ДЫЯЛОГ

БЕЛАРУСЬ — ЕЎРОПА. ПЫТАННІ І АДКАЗЫ

Генадзь КЕСНЕР

Пакуль не вызначана дата дыялога паміж афіцыйным Мінскам і Еўрасаюзам па пытаннях выканання правоў чалавека ў Беларусі. Няма пэўнасці і па праблеме цаны візы для беларусаў. Але ёсць яснасць па некаторых канкрэтных праектах беларуска-еўрапейскага супрацоўніцтва. Пра гэта на прэс-канферэнцыі распавёў кіраўнік прадстаўніцтва Еўрапейскай Камісіі ў Беларусі Жазэ Мануэль Пінту Тэйшэйр.

Сустрэча з журналістамі пасля Еўракамісіі ў Беларусі была прысвечана Дню Еўропы, які на кантыненте адзначаецца 9 мая. У гэты дзень пяць гадоў таму Еўрасаюз пашырыўся адразу на дванаццаць дзяржаў Цэнтральнай і Усходняй Еўропы. Гэта, па

словах дыпламатаў, стала магчымым толькі дзякуючы сур'ёзным палітычным, эканамічным і сацыяльным рэформам у гэтых краінах.

Жазэ Мануэль Пінту Тэйшэйр адзначыў, што пасля прыняцця ў Празе 7 мая праграмы Еўрасаюза «Усходняе партнёрства», у якую ўвайшлі шэсць рэспублік былога СССР, у тым ліку і Беларусь, Еўрасаюз разглядае афіцыйны Мінск у якасці свайго новага партнёра.

Аднак са словаў дыпламата стала зразумела, што ў працэсе супрацоўніцтва паміж ЕС і Беларуссю застаюцца шмат пытанняў, хаця некаторыя з іх ужо знаходзяцца на стадыі абмеркавання. Напрыклад, дагэтуль не распацаўся дыялог паміж Беларуссю і Аб'яднанай Еўропай па пытаннях выканання правоў чалавека ў нашай краіне.

Яшчэ адным важным пытаннем, што цікавіла журналістаў, было магчымае прызнанне афіцыйным Мінскам незалежнасці мяцежных грузінскіх тэрыторый — Абхазіі і Паўднёвай Асеціі і

верагодны ўплыў такога рашэння на еўраінтэграцыю Беларусі.

«Вы дакладна ведаеце пазіцыю Еўрасаюза: ён не прызнае і не збіраецца прызнаваць незалежнасць Абхазіі і Паўднёвай Асеціі. Але гэта пытанне не з'яўляецца часткай дыялога паміж Беларуссю і Еўрасаюзам і не абумоўлівае гэты працэс, які, да таго ж, не з'яўляецца еўраінтэграцыяй. Прызнаваць або не прызнаваць гэтыя ўтварэнні — мусіць быць рашэннем беларускага кіраўніцтва і беларускага народа, але мы разглядаем як станоўчы той факт, што Беларусь пакуль не прызнала іх незалежнасць», — заявіў спадар Тэйшэйр.

Кіраўнік прадстаўніцтва Еўракамісіі не змог канкрэтна адказаць на пытанне, ці будзе і калі зменшана цана візы ў краіны ЕС для грамадзян Беларусі. Па словах дыпламата, гэта даволі складанае пытанне, якое вымагае часу і высілкаў, але выказаў спадзяванне, што праблема будзе вырашана, прычым у не самай аддаленай перспектыве.

Што да канкрэтных праектаў, то Жазэ Мануэль Пінту Тэйшэйр паведаміў, што ЕС выдаткуе Беларусі 8,5 мільёна еўра на стварэнне спецыяльнай лабараторыі, якая мусіць кантраляваць якасць прадуктаў харчавання, бо ёсць перспектывы павелічэння паставак беларускай харчовай прадукцыі ў краіны Еўрасаюза.

СПРАВА

ВЯЧОРКА ЗВЕРНЕЦА ДА КАМАНДЗІРА

Прымусова прызваны ў армію актывіст моладзевага дэмакратычнага руху Франак Вячорка мае намер звярнуцца да камандзіра батальёна з просьбай накіраваць яго на медыцынскую экспертызу. Пра гэта ён паведаміў БелаПАН.

«Я адчуваю пастаянную слабасць. Пару дзён таму мяне вазілі ў паліклініку ў Мазыр. Ціск быў 170 на 110. Нават доктар, якая вымярала мне ціск, была ўражана: якім чынам з такім ціскам я магу служыць у арміі. Яна выпісала мне яшчэ адзін прэпарат, каб

адчуваць сябе нармальна. Я ўжо прымаю пяць прэпаратаў у дзень. Атрымліваецца, што мяне забралі ў армію, каб там я сядзеў на таблетках. Мяне нават з нарадаў перыядычна здымаюць менавіта па стане здароўя», — сказаў Вячорка.

Франак мае намер звярнуцца да камандзіра батальёна для праходжання ваеннай медэкспертызы. «Можа, мяне камісуюць», — мяркуе ён.

Нагадаем, у ліпені 2008 года медкамісія ваенкамата Савецкага раёна Мінска прызнала Франака Вячорку, лідэра моладзевай арганізацыі Партыі БНФ «Моладзь БНФ», непрыгодным да вайско-

вай службы па стане здароўя. Абласная медкамісія паставіла гэта рашэнне пад сумненне. Пасля абследавання ў ваенным шпіталі маладому чалавеку была дадзена адтэрміноўка ад службы да сакавіка 2009 года. Аднак 16 студзеня ваенкамат Савецкага раёна Мінска прызнаў моладзевага актывіста прыгодным да вайскавай службы. Суд гэтага ж раёна, дзе было абскарджана рашэнне ваенкамата, 23 студзеня пакінуў яго ў сіле. Рашэнне суда прымалася ў адсутнасці Франака і яго адваката.

Цяпер Вячорка служыць у Мазыры ў воінскай часці № 48694 супрацьпаветранай абароны.

СУД

«ДОМ НА СКАЛЕ» АШТРАФАВАЛІ

Суддзя Кастрычніцкага раёна Магілёва Ірына Цяплова 11 мая аштрафавала на чатыры базавыя велічыні індывідуальнага прадпрымальніка, сябра міжнароднай грамадскай арганізацыі «Дом на скале» Людмілу Бацюк за незаконную рэлігійную дзейнасць.

Людміла Бацюк лічыць такое рашэнне незаконным, паколькі яна як вернік пазбаўляецца права аказання маральнай дапамогі людзям, якія пакутуюць ад алкагольнай і наркатычнай залежнасці.

Паводле яе слоў, рашэнне суда супярэчыць словам Аляксандра

Лукашэнкі ў пасланні беларускаму народу і Нацыянальнаму сходу ад 23 красавіка гэтага года: «Мы разлічваем на дапамогу і падтрымку ўсіх канфесій ва ўмацаванні сям'і і выхаванні маладога пакалення, у сферы дабрачыннасці, сацыяльнага служэння, прадухілення п'янства, гвалту і духоўнай дэградацыі».

Бацюк мае намер абскардзіць у Магілёўскім абласным судзе рашэнне І. Цяпловой. Акрамя таго, яна збіраецца абскардзіць у органах юстыцыі дзеянне суддзі, якая, паводле яе слоў, прыняла рашэнне па справе, не пакідаючы залу судовых пасяджэнняў.

Юрыст Дзіна Шаўцова адзначыла, што суддзя І. Цяплова прыняла сваё рашэнне на падставе часткі 1 артыкула 9.9

Кодэкса аб адміністрацыйных правапарушэннях. Аднак, як лічыць юрыст, ужыванне мер адміністрацыйнай адказнасці, прадуладжана частай 1 артыкула 9.9 КоАП з дзейнасцю, звязаную з распаўсюджваннем рэлігійных перакананняў, супярэчыць артыкулу 31 Канстытуцыі, які гарантуе грамадзянам права на свабоду сумлення і рэлігіі, а таксама артыкулу 18 Міжнароднага пакта аб грамадзянскіх і палітычных правах.

Мэтай дзейнасці арганізацыі «Дом на скале» з'яўляецца «аказанне сацыяльных паслуг насельніцтву, асвета моладзі ў галіне сексуальных і шлюбных адносін, супрацьдзейнічэння пазашлюбным і дашлюбным сувязям».

БелаПАН

ТВДНЁВЫ АГЛЯД

НЕКАЛЬКІ ПАРАЗАЎ
І АДЗІНАЯ ПЕРАМОГА

Сяргей САЛАЎЕЎ

Што ні кажы, а мінулы тыдзень выдаўся для Беларусі вельмі няўдалым. Мы шмат прайгралі ўсяго толькі за некалькі дзён. Заўважым, што гэта адбылося пры поўнай адсутнасці нейкіх сенсацый — нашы проігрышы былі прадказальнымі.

Па-першае, беларускі выканаўца Пётр Ялфімаў не трапіў у фінал міжнароднага конкурсу песні «Еўрабачанне-2009», які праходзіць у Маскве. Ялфімаў з кампазіцыяй «Eyes That Never Lie» выступаў у першым паўфінале ў ноч на 13 мая. Занятае ім месца будзе вядома пасля фіналу 16 мая.

За ўсю гісторыю ўдзелу ў конкурсе (з 2004 года) прадстаўніку Беларусі толькі адзін раз удалася выйсці ў фінал. У 2007 годзе Дзмітрый Калдун заняў шостае месца сярод усіх удзельнікаў.

Паўна, гэты выступ будзе самым скандальным за ўсю гісторыю «Еўрабачання». Спачатку Ялфімаву не спадабаўся нумар, з якім яму прапанавалі выступіць. Потым ён узяў скандал наконт грошай на выступ, якія, па яго словах, зніклі невядома куды. А пасля паразы на конкурсе не найшоў нічога лепшага, як маюцца перад журналістамі, а ягоны прадзюсер — абвінаваціць у паразе саміх журналістаў. «Спяваў я ах...на! Так і напішыце. Дай бог усім так спяваць», — сказаў у роспачы Пётр. «У вас, у журналістаў, праблема. Вельмі сур'ёзная. Бо вы — дурныя», — патлумачыла Тацяна Касмачова.

Можа, нам трэба выбіраць на Еўрабачанне больш культурных людзей? Можа, таму мы і прайграем рэгулярна?

Не ўзрадавалі нас і эксперты місіі Міжнароднага валютнага фонду (МВФ), якая працавала ў Мінску з 29 красавіка па 13 мая. Згодна з іх высновамі, уплыў эканамічнага крызісу на Беларусь узмацніўся з часу ўзгаднення ў студзені 2009 года праграмы, якую падтрымлівае крэдыт stand-by у памеры 2,46 мільярда долараў ЗША.

«Падчас нашых дыскусій, якія доўжыліся на працягу апошніх двух тыдняў, мы дасягнулі вялікага прагрэсу», — гаворыцца ў заяве кіраўніка місіі Крыса Джарвіса. Асноўная ўвага падчас перамоў, паведаміў ён, была сканцэнтравана «на тым, як рэагаваць на праблемы, з якімі сутыкнулася Беларусь у сувязі з пагаршэннем перспектывы развіцця сусветнай эканомікі».

Па выніках працы ў Мінску місія прадставіць кіраўніцтву МВФ спра-

Photo: ByMedia.Net

ваздачу, якая будзе абмеркавана Саветам дырэктараў фонду. Пасля гэтага будзе прымацца рашэнне пра выдзяленне Беларусі наступнага траншу крэдыту. Улічваючы арганізацыйныя моманты, гэта адбудзецца не раней за чэрвень.

А нам так шмат казалі, што ў Беларусі крызісу няма і не будзе. Мы не ўсведамлялі, што змагацца за стабільнасць эканомікі трэба не словамі і заклінаннямі, а стварэннем спрыяльных умоў для развіцця, — перш за ўсё, для самастойнага бізнесу грамадзян, якія не толькі ствараюць працоўныя месцы, але і плацяць падаткі. Не прыслухоўваліся. Знішчалі шапікі, падвышаючы беспрацоўе, уводзілі і ўводзім манаполію на гандаль асобнымі відамі тавараў... Карацей, самі сабе ствараем праблемы, у выніку — крызіс.

Паразу таксама пацярпела і частка апазіцыі. 12 мая Міністэрства юстыцыі Беларусі адмовіла ў дзяржаўнай рэгістрацыі партыі «Беларуская хрысціянская дэмакратыя» (БХД). Рашэнне прынята па выніках вывучэння пададзеных БХД дакументаў, якія, як сцвярджае Міністэрства, утрымліваюць недакладныя звесткі.

У прыватнасці, у ходзе вывучэння дакументаў, пададзеных для рэгістрацыі, устаноўлена, што ў спісе заснавальнікаў БХД нібыта названы асобы, якія не бралі ўдзел у правядзенні сходаў па вылучэнні дэлегатаў на Устаноўчы з'езд партыі і ў працы самога з'езда. Міністэрства лічыць, што паўнамоцтвы прысутных на Устаноўчым з'ездзе БХД дэлегатаў мандатнай камісіяй належным чынам правяраны не былі, у сувязі з чым на з'ездзе прысутнічалі тыя асобы, якія дэлегатамі не абіраліся. Акрамя таго, адзначае Міністэрства, устаноўлены факты «ўвядзення ў зман асоб, чые подпісы ёсць у спісе заснавальнікаў партыі БХД, адносна таго, пад якімі дакументамі яны падпісваюцца». Пададзеныя партыяй дакументы ўтрымліваюць таксама іншыя парушэнні.

Нерэгістрацыя таксама была прадказальнай. Адзін з сустрашыняў БХД Павел Севярынец заявіў, што ён «не сумняваўся ў тым, што ў рэгістрацыі БХД будзе адмоўлена». «Цяпер адзін з дзяржаўных тэлеканалаў здымае сюжэт пра нашу партыю. Пад націскам мясцовых уладаў нашых актывістаў

прымушаюць гаварыць на камеру, што яны не ўдзельнічалі ва Устаноўчым з'ездзе. Гэта робіцца для таго, каб апраўдаць адмову ў рэгістрацыі БХД», — сказаў палітык. Паводле яго слоў, «улады баяцца легалізацыі структур партыі, якая працуе з устаноўамі адукацыі, царквой». Севярынец падкрэсліў: якім бы ні было рашэнне Міністэрства, партыя працягне працу.

І адзіная перамога Беларусі за тыдзень — чэмпіянат свету па хакеі 2014 года пройдзе ў Беларусі. Такое рашэнне прынята 8 мая ў Берне (Швейцарыя) на штогадовым кангрэсе Міжнароднай федэрацыі хакея (ИИХФ). Са 105 дэлегатаў кангрэса 75 аддалі голас Беларусі.

На права правядзення сусветнага першынства прэтэндавалі чатыры краіны: Беларусь, Венгрыя, Латвія і Украіна. Пяты кандыдат — Чэхія — раней выйшла з барацьбы.

Беларусь плануе прыняць сусветнае першынство на «Мінск-Арэне» ўмяшчальнасцю 15 тысяч гледачоў, якая ўвойдзе ў строй гэтай восенню, і на арэне ў сталічным мікраараёне Чыжоўка (8 тысяч гледачоў) — яе ўвядзенне толькі пачалося.

Як паведаміў у інтэрв'ю «Прессболу» Уладзімір Навумаў, плануецца, што на працягу трох тыдняў мая 2014 года ўезд у Беларусь будзе бязвізавым.

Галоўнае, каб у гэты складаны крызісны перыяд мы ўсё ж здолелі дабудаваць і «Мінск-Арэну» і арэну ў Чыжоўцы. На ўсё гэта трэба грошы, а іх дастаць у крызісны перыяд неверагодна цяжка. Так што будзем спадзявацца на лепшае і на рэспубліканскія суботнікі. Не дарма ж Аляксандр Лукашэнка менавіта на будоўлю «Мінск-Арэны» амаль у першы раз вывеў свайго сына Колю.

Дый сам Лукашэнка ў баку не застаецца. Па ягоных словах, гэта вялікая эканамічная перамога. «Да нас прыедуць дзесяткі тысяч турыстаў з усіх краін свету. Гэта не бедныя людзі, будзем гаварыць адкрыта, а людзі з дастаткам, і нам трэба сур'ёзна падрыхтавацца да таго, каб прапанаваць гэтым людзям за іх грошы самыя розныя паслугі. Гэта вельмі добры эканамічны штуршок для развіцця не толькі нашага Мінска, але і ўсёй эканомікі», — падкрэсліў прэзідэнт.

Паглядзім, ці збудуцца прагнозы прэзідэнта.

ФІГУРЫ ТЫДНЯ

АЛЯКСЕЙ ЯНУКЕВІЧ

Намеснік старшыні партыі БНФ Аляксей Янукевіч публічна абвясціў пра свой намер змяніць на пасадзе кіраўніка Лявона Баршчэўскага. Дагэтуль Аляксей Янукевіч знаходзіўся ў ценю партыйных функцыянераў і на публічнасць асабліва не прэтэндаваў, цяпер жа, відавочна, хоча ўзвесці на алімп беларускай палітыкі. «Сітуацыя ў краіне настолькі імкліва мяняецца, што існаваць так, як Фронт існаваў

апошнія гады, няма ніякай магчымасці. Важна прыцягнуць у партыю новых людзей з новымі ідэямі. Прыход новай асобы, якая не ідзе на адкіданне фронтовай спадчыны, а выступае за абнаўленне БНФ, будзе добрым сігналам грамадству», — заявіў у інтэрв'ю газеце «Наша ніва» малады палітык.

Чарговы з'езд партыі БНФ адбудзецца ў верасні гэтага года. Цяперашні старшыня Лявон Баршчэўскі неаднаразова заяўляў пра свой намер сысці з пасады кіраўніка партыі.

УДЗЕЛЬНІКІ ГАЛАДОЎКІ САЛІДАРНАСЦІ

Photo: ByMedia.Net

Ужо дзесяць дзён доўжыцца галадоўка салідарнасці з ваўкавыскімі прадпрыемствамі Мікалаем Аўтуховічам, Юрыем Лявонавым і Уладзімірам Асіпенкам, якія знаходзяцца ў следчым ізалятары на Валадарцы. Галадоўнікі-маладафронтаўцы Наста Палажанка, Мікола Дзямідзенка, Арцём Дубскі, Яўген Скрабеч, Ірына Губская, Ілля Нагорны і Кацярына Салаўёва знаходзяцца ў памяшканні ўпраўлення партыі БНФ. Сваёй акцыяй яны імкнуцца прыцягнуць увагу да сітуацыі з ваўкавыскімі прадпрыемствамі, а таксама дамагаюцца рэакцыі з боку ўладаў. Нягледзячы на тое, што Мікалай Аўтуховіч заклікаў маладафронтаўцаў спыніць акцыю, яны маюць намер працягнуць галадоўку да таго часу, пакуль не будзе вырашана пытанне з ваўкавыскімі вязнямі.

Да ўсяго 14 мая маладафронтаўцы маюць намер правесці «Марш за незалежнасць» ад Кастрычніцкай плошчы да плошчы Незалежнасці. Дата маршу прымеркаваная на дзень, калі нацыянальныя сімвалы Беларусі — герб «Пагоня» і бел-чырвона-белы сцяг — былі змененыя на цяперашнія, што засталіся ў спадчыну ад часоў БССР.

ПАВЕЛ КУР'ЯНОВІЧ

Актывіст «Маладога фронту» Павел Кур'яновіч «паатрапіў пад судовую вяду» за распаўсюд улёткаў з інфармацыяй пра правядзенне «Маршу за незалежнасць». Актывіста разам з непаўналетняй дзяўчынай Вікай Ладзіс супрацоўнікі міліцыі затрымалі 12 мая ў Мінску на праспекце Незалежнасці. Іх абвінавацілі ў распаўсюджванні улёткаў, хаця юнак сцвярджае, што такім чынам рэалізоўваў сваё права на ўдзел у мітынгі і дэманстрацыях. Віку Ладзіс пасля затрымання адпусцілі, а Павел вымушаны быў пераначаваць за кратамі.

Актывісту прагражаў арышт або штраф за парушэнне правілаў правядзення масавых акцыяў. Адвакат Павел Сапелка непакоіўся, што справу Кур'яновіча маглі перакваліфікаваць, бо актывіста ўжо прыцягвалі да адказнасці за парушэнне парадку правядзення вулічных акцыяў.

Суддзя Леанід Ярмоленка, відаць, з перасцярогі за таямніцу такой важнай дзяржаўнай справы, як суд за ўлеткі, забараніў весці аўдыёзапіс паседжання, раней былі забароненыя фотаздымкі ў Першамайскім судзе, у тым ліку і да пачатку працэсу. Рашэннем суда Павел аштрафаваны на 10 базавых велічыняў.

ПАЛІТЫКА

▶ АД ПЕРШАЙ АСОБЫ

Ханс-Ёхан Шмідт: ДЗЕЙНІЧАЦЬ
У АГУЛЬНЫМ ПОЛІ АКТЫЎНАСЦІ◀ Працяг.
Пачатак на стар. 1.

Аднак, на мой погляд, тут неабходны вельмі дакладны баланс. Каб, імкнучыся да лепшага, не зрабіць горш для той жа апазіцыі і, галоўнае, для насельніцтва. Наш мандат абавязвае нас развіваць кантакты, якія ідуць на карысць вашай краіне. У гэтым кантэксце, адзначу, мы не маем права рэалізоўваць ні адзін праект без згоды выканаўчай улады. І было б няправільным, калі б кіраўнік офіса ператварыўся ў гульца на ўнутраным палітычным полі. Гэта не функцыя кіраўніка офіса АБСЕ. І я вельмі ўдзячны прадстаўнікам грамадства, якія разумеюць нас і цесна супрацоўнічаюць з намі ў розных галінах.

Лічу, што за апошнія месяцы мы здолелі павялічыць колькасць мерапрыемстваў, а гэта на карысць развіццю грамадства. Мабыць упершыню за многія гады кіраўнік офіса АБСЕ атрымаў магчымасць зрабіць шэраг публічных выступоў, у тым ліку на тэлебачанні. Гэта дазволіла мне распавесці людзям пра значэнне свабоды слова, пра правы грамадзян на стварэнне грамадскіх аб'яднанняў, на правядзенне сходаў, мітынгаў і дэманстрацый.

Каб паспяхова працаваць тут для развіцця краіны, нам здаецца важным развіваць кантакты, фармаваць поле даверу не толькі з грамадствам, але і з прадстаўнікамі ўлады. Гэта часам цяжка растлумачыць абодвум бакам. Але ў нас ёсць добрая каманда, і вельмі важна, што ў гэтай камандзе ёсць беларускія супрацоўнікі, якія добра ведаюць сваю краіну. Мы ім вельмі ўдзячныя.

Характэрна і іншая дэталі: сёлета ўлады паведамлілі нам пра сваю гатоўнасць працягнуць мандат місіі не ў апошні момант, як у папярэднія гады, а загадзя. І не толькі працягнуць, але і аказаць спрыянне ў паляпшэнні ўмоў працы. Гэта зроблена для таго, каб паказаць, што Беларусь сапраўды гатовая актыўна працаваць не толькі з АБСЕ як арганізацыяй, але і з яе місіяй у Мінску на прынцыпах даверу.

— *Калі кажучы, што палітыка ізаляцыі не прынесла вынікаў, няк выпускаецца з поля зроку, што гэта была палітыка самаізаляцыі, характэрная для ўсіх аўтарытарных рэжымаў. З такімі рэжымамі дэмакратычныя краіны падтрымліваюць звычайныя міждзяржаўныя адносіны. Гэта значыць, сёння мы назіраем на сутнасці вяртанне не да дыялога як такога, не да поўнамаштабнага, глыбокага і ўсебаковага супрацоўніцтва на аснове агульных прынцыпаў, агульных каштоўнасцяў, а да больш-менш нармальнага кантактаў. На ваш погляд,*

гэтая палітыка кантактаў пашырылася? І якія яе перспектывы?

— Вядома, развіццё гэтых кантактаў у бок паўнаўраўнаважанага дыялога шмат у чым вызначаецца ўнутранымі параметрамі развіцця грамадзянскай супольнасці. І задача місіі — спрыяць гэтаму. Аднак не на шляху палітызацыі, як я ўжо казаў, а на шляхах садзейнічання развіццю ўнутранага дыялога паміж грамадствам і ўладай. Мы можам прывесці шэраг прыкладаў дастаткова паспяховага, на карысць насельніцтву, супрацоўніцтва грамадскіх арганізацый з уладамі ў рэгіёнах. Гэтаму і спрыяем.

Натуральная сфера развіцця супрацоўніцтва — эканамічная. Важным, на наш погляд, з'яўляецца лібералізацыя візавага рэжыму. Я здзіўлены тым фактам, што большасць насельніцтва не вельмі добра ведае заходнія краіны, што каля 70 працэнтаў жыхароў Беларусі ні разу не выязджалі за мяжу, што больш паловы жыхароў краіны ні разу не мелі стасункаў ні з адным замежнікам — такіх дадзення вашых сацыялагічных даследаванняў. І гэта вынік, у тым ліку, і высокага кошту віз. Калі Еўрасаюз хоча палепшыць імідж заходніх краін у вачах насельніцтва Беларусі, ён павінен паслабіць візавы рэжым, што, дарэчы, добра разумеюць краіны «новай» Еўропы і не вельмі добра — «старой».

Адкрыццё межы з нашага боку — азначае павялічэнне даверу да нас, спрыяць стварэнню калідора з захаду на ўсход, з поўначы на поўдзень. Гэта значыць, неадкладна выкарыстаць на карысць Беларусі яе выгоднае геаграфічнае становішча для пашырэння яе міжчалавечых, турыстычных, эканамічных, культурных і камерцыйных кантактаў. Развіццё гэтых сувязяў абсалютна не ідзе на шкоду сувязям з Расіяй.

Мая краіна, Германія, пасля вайны аднаўлялася, у тым ліку і абапіраючыся на крэдыты ЗША на вельмі льготных умовах. Гэтыя крэдыты Германія ды іншым краінам даваліся не толькі з гуманнага меркавання, але і каб забяспечыць экспартныя рынкі.

Беларусі вельмі бракуе заходніх інвестыцый для мадэрнізацыі эканомікі. У гэтым ёсць наўпроставая зацікаўленасць вашага палітычнага кіраўніцтва, асабліва цяпер, калі вы шукайце шляхі выйсця з эканамічнага крызісу, але ў вас няма выхаду да крэдытных рынкаў. Мы бачым сваю задачу яшчэ і ў тым, каб паказаць насельніцтву, што дыялог — шлях да паляпшэння яго сацыяльна-эканамічнай базы, яго дабрабыту.

— *Гэта разуменне прыходзіць у тым ліку і да ўладных структур. Але іх стрымлівае боязь страціць свае пазіцыі — як палітычныя, так і эканамічныя (свой уласны дабрабыт).*

— Прагрэс у супрацоўніцтве, прагрэс у паляпшэнні дабрабыту насельніцтва праз развіццё супрацоўніцтва — на жаль, шлях доўжыць доўгі. Яго немагчыма прайсці за паўгода. Да прыкладу, нашы праекты разглядаюцца беларускім бокам часам вельмі працяглы тэрмін. Супярэчаць інтарэсам Беларусі і недастаткова абгрунтаваны арышты з наступным зацягваннем адкрытых судовых працэсаў для высвятлення ісціны, ступені віны арыштаваных. Як гэта адбываецца, напрыклад, са справай Аўтуховіча і яго калегаў. Гэта правакуча адмоўную рэакцыю і ў Беларусі, і за яе межамі.

— *Саміт у Празе 7 мая на сутнасці завяршыў першы этап палітыкі дыялога: Беларусь здабыла статус паўнапраўнага ўдзельніка праграмы «Усходняе партнёрства». Але гэты этап быў няпросты, адзначаны відавочнымі супярэчнасцямі ў стаўленні да Беларусі розных еўрапейскіх краінаў і палітыкаў. У якой ступені, на Ваш погляд, дасягнута адзінства краін ЕС на беларускай лініі праграмы? Якія ў гэтым адзінстве суадносіны прагматычных разлікаў і каштоўнасцей асновы? І як усё гэта можа адбіцца на рэалізацыі праграмы?*

— На мой погляд, вельмі важна, што Беларусь уключана ў праграму. Яшчэ некалькі месяцаў таму ў гэтым не было поўнай упэўненасці. З іншага

боку, нягледзячы на ўключэнне Беларусі, адносіны з ёй Еўрасаюза будучы развівацца ў адпаведнасці з умовамі і магчымасцямі, якія існуюць у самой Беларусі. Я лічу, што ў эканамічных сферах, у галіне бяспекі, у пытаннях функцыянавання мытнаў, арганізацыі кантролю на межах, у рэгуляванні міграцыйных плыняў і г. д. будзе параўнальна лёгка дасягнуць дамоўленасцяў. Еўрасаюз — і гэта таксама ёсць узгодненая пазіцыя ў рамках праграмы партнёрства — зацікаўлены развіваць адносіны і ў іншых сферах. У банкаўскай, напрыклад, у стварэнні роўных умоў для ўсіх гульцоў, роўных магчымасцяў і адкрытасці для ўсіх удзельнікаў, напрыклад, на атрыманне тэндэраў. Гэта адаб'ецца і на стане палітычнага поля. Лібералізуемы эканоміку, вы адчыняеце перад насельніцтвам зусім іншыя магчымасці арганізацыі грамадскага жыцця.

І баяцца гэтага не трэба. Чым вышэй ступень інфармавання насельніцтва, тым лягчэй і бяспечней дасягнуць выхад з крызісу. Значна больш небяспечна кіраваць краінай, насельніцтва якой не мае дастатковай інфармацыі. І гэтаму ў вашай гісторыі ёсць яркі прыклад. Утойванне інфармацыі пра Чарнобыльскую катастрофу з'явілася, думаю, асноўным чыннікам палітычнага пахавання Гарбачова. У сучасным свеце празрыстасць з'яўляецца галоўным фактарам у арганізацыі эканамічнага і палітычнага жыцця грамадства.

— *Вы лічыце, што адрозненні ў пазіцыі заходніх партнёраў сур'ёзна не паўплываюць на характар дыялога і на развіццё адносін з Беларуссю, што прагматыка партнёрства будзе адэкватная каштоўнасцям устаноўкам?*

— Супярэчнасці і ўзаемная крытыка — норма дэмакратычна арганізаваных структур на шляху да ўзгодненых рашэнняў. Тым больш, калі ў гэтай структуры 27 самастойных краін. Але мне было прыемна чуць словы былога міністра замежных спраў Германіі, які нядаўна ўзгадаў, якой жорсткай крытыцы падвяргалася ў свой час наша краіна за яе нежаданне адмовіцца ад маркі на карысць еўра. Уявіце сабе, падкрэсліў ён, з якімі б непараўнальнымі цяжкасцямі мы сутыкнуліся б цяпер, у час эканамічнага крызісу, калі б захавалі марку і не перайшлі на еўра.

Палітычныя і эканамічныя працэсы маюць розную дынаміку ў розныя эпохі, у розных краінах. Трэба мець цярыненне. Хто калісьці думаў, што Іспанія ператворыцца ў аднаго з самых актыўных і аўтарытэтных еўрапейскіх партнёраў? А досвед Польшчы, якой таксама няпроста было прайсці працэс мадэрнізацыі, паказаў магчымасці Еўрасаюза адказаць на выклік

інтэграцыі ў яго межы краін з цалкам іншай сістэмай.

Думаю, што інтарэс Беларусі ва «Усходнім партнёрстве» — у магчымасцях ажыццявіць мадэрнізацыю эканомікі і стварыць такую матэрыяльную базу, якая дазволіць насельніцтву перажыць крызіс і выйсці на годны ўзровень дабрабыту тут, у роднай краіне, не ад'язджаючы за мяжу. Дазволіць пазбегнуць уцечкі кваліфікаваных кадраў і мазгоў.

Найперш трэба стварыць для моладзі ўмовы для самарэалізацыі. Мы шмат працём з універсітэтамі, я ведаю, якая таленавітая ваша моладзь. Праблема моладзі, дарэчы, — гэта праблема і апазіцыі, якая ў асноўным сталага веку. Я сам немалады чалавек, і з вышынні свайго ўзросту, у кантэксце ўсяго гістарычнага досведу, асабліва выразна разумею, якімі негатыўнымі наступствамі для краіны пагражае страта моладзі. Аж да страты самой краіны.

Павінен адзначыць, што разумення ўсяго комплексу складаных праблем, што стаяць перад Беларуссю, у асяроддзі афіцыйных структур, асабліва сярод іх маладых прадстаўнікоў, робіцца ўсё больш.

— *Кіраўнік Еўрапарламенту Ханс-Герт Петэрлінг заклікаў перад самітам у Празе да «крытычнага дыялога з Беларуссю». Якім чынам можа адбіцца гэтая пазіцыя на фармаце палітыкі партнёрства?*

— Я думаю, што Еўрапарламент, еўрадепутаты, у тым ліку і новаабраныя, будучы аналізаваць палітычны працэс у Беларусі. Я думаю, у інтарэсах кіраўніцтва краіны адказаць станоўча на чаканні, якія грунтуюцца на прынцыпах, падпісаных у тым ліку і беларускім бокам. Маю на ўвазе дэкларацыю Стамбульскага саміту.

— *Ад пазіцыі Захаду шмат у чым залежыць лёс трох арыштаваных — Аўтуховіча, Лявова і Асіпенкі. Якая гэтая пазіцыя?*

— Я думаю, адказам на іх арышт і з'явілася хваля крытыкі ў дачыненні да беларускіх уладаў. Ускладняе гэты факт і працэс збліжэння ў рамках дыялога. Наша пазіцыя ў тым, каб як мага хутчэй адбыўся аб'ектыўны судовы працэс, які б даў арыштаваным магчымасць даказаць сваю невінаватасць.

— *Якое ўяўленне пра Беларусь складалася ў Вас за 14 месяцаў жыцця тут?*

— Уражвае, што, нягледзячы на эканамічны крызіс, у настроях людзей пераважае аптымізм. Уражвае маладая Беларусь, моладзь Беларусі, з яе цікавасцю да новага, з яе пільнай увагай да развіцця эканамічнай і палітычнай сітуацыі ў краіне і ў свеце, з яе жаданнем атрымаць добрую адукацыю і на карысць сабе і краіне.

▶ ПАМЯЦЬ

АХВЯРЫ МІРНАГА ЧАСУ

Вольга ХВОІН

9 мая на постсавецкай прасторы памінаюць людзей, якія загінулі ці зніклі падчас Вялікай Айчыннай вайны. За два дні да гэтай агульнавядомай даты — 7 мая стала негалосным днём памяці тых, хто знік без вестак у сучаснай і мірнай Беларусі. У гэты дзень дзесяць гадоў таму знік Юрый Захаранка — першы ў ланцужку прапаўшых без вестак апанентаў улады. Пасля зніклі палітык Віктар Ганчар, бізнесмен Анатоль Красоўскі, тэлеаператар Дзмітрый Завадскі. Яшчэ да знікнення Юрыя Захаранкі нечакана памёр палітык Генадзь Карпенка.

Гучныя справы знікнення вядомых людзей, якія да таго ж былі ў апазіцыі да Лукашэнкі (з гэтага шэрагу хіба выбіваецца тэлеаператар Дзмітрый Завадскі), да канца так і не былі расследаваныя. Факты, сабраныя па справе былым кіраўніком КДБ Уладзімірам Мацкевічам, былым генеральным пракурорам Алегам

Бажэлкам і генерал-маёрам міліцыі Мікалаем Лапацікам, недвухсэнсоўна выводзілі на людзей з атачэння кіраўніка дзяржавы — Віктара Шэймана, Дзмітрыя Паўлічэнку і Юрыя Сівакова. Кропка ў гэтых справах дагэтуль не пастаўленая, але выразным акцэнтам у свой час стаў даклад спецдакладчыка Парламенцкай асамблеі Рады Еўропы Хрыстаса Пургурыдзіса, пасля якога Віктару Шэйману, Уладзіміру Навумаву, Юрыю Сівакову і Дзмітрыю Паўлічэнку быў забаронены ўезд у Еўропу. Персонамі нон-грата яны застаюцца і цяпер.

Натуральна, з часам шум вакол знікнення людзей згас — новыя падзеі, новае жыццё. Але для кіраўніцтва дзяржавы той скандал быў знакам, што метады барацьбы з апанентамі трэба змяніць. І яны змяніліся. Арышты, затрыманні, запалохванні, шантаж, штрафы, турэмныя тэрміны. Былы палітвязень і экс-кандыдат на пасаду прэзідэнта Аляксандр Казулін адзначае, што фактычна апаненты Лукашэнкі, якія прапалі без вестак, сваім жыццём ахвяравалі, каб падобныя прэцэдэнты больш не паўтараліся. «На сваім асабістым прыкладзе магу сказаць, калі б не было тых знікненняў, то імяне магло б не быць», — гаворыць палітык.

Штогод незарэгістраванае праваабарончае аб'яднанне «Вясна» рыхтуе справаздачу пра парушэн-

ні правоў чалавека ў Беларусі, і палітычныя справы ў даволі аб'ёмнай кнізе-хроніцы займаюць ільвіную долю. Цягам апошніх гадоў міжнародная арганізацыя *Amnesty International* прызнала вязнямі сумлення больш за дзесятак асуджаных у Беларусі асобаў.

Літаральна на днях вязнямі сумлення былі прызнаныя ўдзельнікі «працэсу 14-ці». Адпаведны афіцыйны ліст быў накіраваны на імя генеральнага пракурора Беларусі Рыгора Васілевіча. Прадстаўнік *Amnesty International* Нікаля Дакварс, дырэктар па справах рэгіёнаў Еўропы і Цэнтральнай Азіі, у сваім звароце да генпракурора Беларусі ў прыватнасці адзначаў: «Я пішу вам з нагоды справы 11 маладых людзей, якія былі падвергнутыя абмежаванню волі за ўдзел у акцыі пратэсту 10 студзеня 2008 года ў Мінску. *Amnesty International* упэўненая, што яны былі падвергнутыя пакаранню за мірнае ажыццяўленне свайго права на свабоду мірных сходаў і свабоду выказвання меркаванняў. У сувязі з гэтым мы абвешчаем іх вязнямі сумлення».

У сваім паведамленні *Amnesty International* называе 11 фігурантаў «справы 14-ці» — Арцёма Дубскага, Міхася Пашкевіча, Тацяну Цішкевіч, Паўла Вінаградава, Аляксея Бондара, Міхася Крывава, Алеся Стральцова, Алеся Чарнышова, Міхася Субача,

Максіма Дашука, Аляксандра Баразенку. Вязнямі сумлення арганізацыя прызнала тых, хто на дадзены момант адбывае пакаранне ў выглядзе абмежавання волі. Зараз яны фактычна знаходзяцца пад хатнім арыштам, пад вельмі пільным назіраннем, і пры самым дробным парушэнні ў любы момант могуць апынуцца за кратамі. Яшчэ два фігуранты гэтай крымінальнай справы Антось Койпіш і Уладзімір Сяргееў былі пакараныя штрафамі.

Нікаля Дакварс у сваім звароце да генпракурора Васілевіча заклікае вызваліць пералічаных фігурантаў «справы 14-ці» ад пакарання, а таксама правесці расследаванне наконт збіцця Аляксандра Баразенкі афіцэрам міліцыі, што адбылося 23 сакавіка. Нагадаю, крымінальная «справа 14-ці» была заведзена ў дачыненні да ўдзельнікаў мірнай акцыі пратэсту прадымальнікаў, што адбылася ў Мінску 10 студзеня 2008 года.

З незадаволенымі рэжым цяпер абыходзіцца больш «гуманна», калі можна так сказаць, абіраючы метады не фізічнага знішчэння, а стварэння абмежаванняў і рамак. Напрыклад, так званая «хатняя хімія» — адно з найноўшых вынаходніцтваў уладаў у барацьбе з іншадумцамі — чалавек быццам бы і на свабодзе, розгалас меншы, але ў той жа час пад няспынным кантролем. Апошнія вулічныя акцыі

паказалі, што і разгон цяпер не прымаецца за эфектыўны сродак: АМАП збівае пікетуюшчыкаў не пад прыцэлам фота- і відэакамер, а паціху, калі людзі разыходзяцца па дамах.

«Многія дыктатарскія рэжымы праходзілі праз перыяд, калі зніклі апаненты ўлады, — адзначае праваабаронца Алег Волчак. — Мы памятаем, наколькі тады быў моцны дэмакратычны рух. Улады спужаліся і пайшлі на скрайнія меры. Ніхто з прапаўшых без вестак апанентаў не з'ехаў за мяжу, не схаваўся ў лесе. З першых дзён знікнення Захаранкі было вядома, што яго звезлі ў невядомым накірунку. Міжнародная практыка паказвае, што, калі такія справы становяцца вядомыя грамадскасці, улада адыходзіць ад варыянту фізічнага знішчэння і пераходзіць да палітвязняў. У 2006 годзе быў моцны ціск з боку спецслужбаў на кандыдатаў у прэзідэнты Аляксандра Казуліна і Аляксандра Мілінкевіча. Казулін пасля аказаўся ў турме. Дзякуючы таму, што факты па справах знікнення людзей рассакрэцілі, улады збаяліся паўтараць старую практыку».

Алег Волчак лічыць, што Лукашэнка ніколі не пойдзе на сапраўдны дыялог з Еўропай, бо ад яго запатрабуюць адкрытага следства. «Ёсць рэзалюцыя АБСЕ, Рады Еўропы, што гэта расследаванне мусіць быць шырокім, адкрытым. Беларусь супрацоўнічае з Рабочай групай па недобрахвотных знікненнях пры Радзе па правах чалавека ААН, але інфармацыю туды падаюць дазаваную», — адзначае праваабаронца.

▶ ТЛУМАЧЭННІ

«УСХОДНЯЕ ПАРТНЁРСТВА» І АПАЗІЦЫЯ

Вольга ХВОІН

Пасля вяртання беларускай дэлегацыі з саміту «Усходняга партнёрства» вакол асобы Аляксандра Мілінкевіча разгарэўся скандал, які ледзь не захінуў сабой саму падзею ў Празе. Кіраўнік руху «За свабоду» адмовіўся падпісаць сумесную заяву з Зянонам Пазьняком, Аляксандрам Казуліным, Івонкай Сурвілай і Станіславам Шушкевічам. Аляксандр Мілінкевіч за сваю лаяльную пазіцыю адносна ваўкавыскіх вязняў-прадымальнікаў яшчэ да гэтага зрабіў аб'ектам нападак, цяпер жа ўвогуле пачаліся размовы пра раскол апазіцыі. Аднак падчас тэрмінова скліканай прэсканферэнцыі палітык заявіў, што гэта ўсяго толькі розныя падыходы да рэалізацыі праграмы.

Свой подпіс пад дэкларацыяй Аляксандр Мілінкевіч адмовіўся ставіць толькі з-за аднаго пункту, у якім гаварылася, што кіраўнік Беларусі і Крэмль маюць сумес-

Аляксандр Мілінкевіч

ную стратэгію ў дачыненні да ўдзелу Беларусі ва «Усходнім партнёрстве». На думку кіраўніка руху «За свабоду», гэта меркаванне з'яўляецца неабгрунтаваным. Палітык цалкам пазітыўна ставіцца да праграмы Еўрасаюза. Разам з тым ён адзначаў, што цяпер у

Еўропе ад Беларусі чакаюць не проста канстатацыі фактаў, а канкрэтных прапаноў.

«Дайце канкрэтныя тэхналогіі, прапануйце, што зрабіць, каб сітуацыя паляпшалася, а не займайцеся проста фіксацыяй парушэнняў правоў чалавека»,

— сфармуляваў патрабаванні чыноўнікаў ЕС палітык. Ён заклікаў прадстаўнікоў апазіцыі «пазбавіцца палітычнага інфанталізму»: «Зараз удзел наш будзе вызначацца самастойна. Кожны бок мусіць прапаноўваць свае праекты. Сітуацыя настолькі змянілася для дэмакратычных сілаў, што старая сістэма, у якой мы працавалі, адыходзіць у нябыт. Сёння ўвесь час палітыкі Захаду гавораць, што выдатна разумеюць стан спраў. Але просяць прапаноўваць тэхналогіі. Мова заяў — гэта не мова тэхналогіі. І мы павінны да гэтага прыйсці». Мілінкевіч паведаміў, што неафіцыйная дэлегацыя Беларусі канцэнтравала ўвагу на тым, каб у праграме ўдзельнічала грамадзянская супольнасць, лідэры грамадскіх арганізацый, незалежныя медыя.

Што тычыцца пытанняў супрацоўніцтва з афіцыйным рэжымам, то Мілінкевіч заклікаў рабіць не толькі чорныя, але і каляровыя акцыі яго дзеянням. «Улада добраахвотна рабіць дэмакратызацыю не будзе. Яна можа гэта рабіць толькі вымушана пад ціскам эканамічных праблем, настойлівай пазіцыі Еўрасаюза, нашай. Таму супрацоўніцтва я бачу такім чынам: калі ўлады падпісваюць праграму «Усходняе партнёрства», то гэта пазітыўны крок, калі садзяць у турму Аўтуховіча і яго сяброў, і мы разумеем, што гэта хутчэй за ўсё палітычны пераслед, мы павінны пра гэта гаварыць, — ад-

значаў палітык. — Але ў ацэнцы дзеяння ўладаў мы не павінны быць толькі чорнымі, але і белымі, і каляровымі. Што тычыцца эканомікі, то магчыма змяна ў руках улады. Мы не кіруем эканомікай, прадырэмствамі, міністэрствамі. Але што тычыцца грамадзянскіх свабод, доступу да інфармацыі, еўрапейскай адукацыі — гэта перш за ўсё павінны рабіць мы. У гэтай праграме ёсць канкрэтныя грошы, якіх нам заўсёды не хапае. Таму цяпер трэба пісаць адпаведныя праекты».

Кіраўнік руху «За свабоду» выказаў шкадаванне, што ў афіцыйнай дэлегацыі ў Празе не было Лукашэнкі: «Ёсць шкадаванне. Я хачу, каб Беларусь была прадстаўлена на самым высокім узроўні, але зразумела, што Аляксандр Лукашэнка сваёй дзейнасцю па дэмакратызацыі за апошнія тры месяцы не заслужыў такога запрашэння. Вельмі важна, каб Беларусь у будучыні на падобных форумах была прадстаўлена вышэйшымі службовымі асобамі, гэта даасць нам дадатковыя магчымасці. Мала крокаў яшчэ зроблена. І ўлада павінна ведаць, што не будзе эканамічнага супрацоўніцтва, фінансавай падтрымкі, калі не будзе канкрэтных зменаў».

Палітык заявіў, што вельмі задаволены візітам, хаця ён зольшыга і меў фармальны сэнс, а таксама жаданнем еўрапейцаў бачыць нашу краіну ў незалежным грамадстве.

ГРАМАДСТВА

▶ АДУКАЦЫЯ

ЕГУ ПАМІЖ МІНУЛЫМ І БУДУЧЫМ

Вольга ХВОІН

У актавай залі Еўрапейскага гуманітарнага ўніверсітэта, пад завязку набітай бацькамі і сёлетнімі выпускнікамі школаў, дырэктар па міжнародных сувязях і развіцці ўніверсітэта спадарыня Мары Соўз расказвае пра ЕГУ як «мост паміж мінулым і будучым» і просіць адказаць маладзёнаў на некалькі пытанняў.

Спачатку яна цікавіцца, ці ведаюць патэнцыйныя абітурыенты еўрапейскія мовы — падымаецца шэраг рук. Пасля задае пытанне: «Хто хацеў бы вучыцца на гэтых мовах?» Сваё імкненне да адукацыі на англійскай, нямецкай, французскай дэманструе меншая колькасць маладых людзей. Натуральна, ахвоту наведаць еўрапейскія краіны выказалі ці

не ўсе прысутныя. А вось вывучыць еўрапейскія мовы, атрымаць еўрапейскую адукацыю, досвед, а пасля вярнуцца ў Беларусь і працаваць тут на карысць сабе і краіне пагадзіліся ўсяго толькі некалькі чалавек.

Еўрапейскі гуманітарны ўніверсітэт пакрысе адыходзіць ад іміджу «ўніверсітэта ў выгнанні для выгнанных студэнтаў». Цяпер, каб стаць студэнтам гэтага ўніверсітэта, недастаткова мець заслугі перад дэмакратычнай грамадзянскай супольнасцю Беларусі. Сёлета ЕГУ амаль цалкам пераходзіць на камерцыйныя рэйкі. Платным становіцца навучанне на дыстанцыйных курсах, бакалаўрыяце, у магістратуры. Праўда, кіраўніцтва ўніверсітэта паабяцала, што прыблізна дзесяць найлепшых студэнтаў-першаккурснікаў на кожнай з праграм бакалаўрыяту могуць разлічыцца на падтрымку ў выглядзе стыпендыі. Але ўсе падрабязнасці будучы вядомыя толькі з 1 ліпеня гэтага года.

Сабекошт навучання студэнта на працягу года складае прыблізна тры тысячы еўра. Для грамадзян Беларусі зацверджаны льготныя тарыфы. Льготная адукацыя для беларусаў у ЕГУ магчыма дзякуючы падтрымцы міжнародных донараў і літоўскага ўраду. У прыватнасці, штогадовая датацыя ад ураду Літвы на навучанне кожнага студэнта бакалаўрыята складае 615 еўра. Льготная аплата за навучанне для беларусаў складае 1 200 еўра для студэнтаў бакалаўрыяту звычайнай формы навучання, 550 еўра — для студэнтаў бакалаўрыяту з вочнай формы навучання, 500 еўра для магістрантаў і 15 еўра для слухачоў дыстанцыйных курсаў за адзін вучэбны прадмет.

Рэктар ўніверсітэта Анатоль Міхайлаў падкрэсліў, што ніводны беларускі студэнт не аплачвае сваё навучанне ў поўнай меры. «Нас падтрымлівае не адна краіна. Я не магу расказаць, якіх высілкаў патрабуе пошук сродкаў, тым больш гэта цяжка ў перыяд фінансава-эканамічнага крызісу. І, безу-

моўна, меркаваць, што ўвесь свет будзе напружвацца, каб фінансава падтрымліваць нашых студэнтаў — наіўна, — тлумачыць прычыны пераменаў у фінансавай палітыцы ўніверсітэта рэктар, закрываючы і аспекты адносінаў «донар-рэцыпіент». — У маральных адносінах існаваць за чужы кошт вельмі няпроста. Мы выступаем пастаяннымі прасіцелямі. І ў Мінску, і тут да нашага ўніверсітэта ёсць цікаўнасць. Але за ўвесь гэты час не было ніводнай спробы ўмацаваць фінансавую стабільнасць з боку беларускай бізнес-супольнасці. Я не магу адказаць на пытанне, чаму падтрымка прыходзіць толькі з-за мяжы. Мы звяртаемся да ўрадаў Венгрыі, Славакіі, Чэхіі, іншых краінаў Еўропы, Амерыкі і просім іх дапамагчы. Але мне падаецца, што жыццё за чужы кошт зневажае. І я думаю, што не варта так інтэнсіўна эксплуатаваць гатоўнасць гэтых краінаў падтрымаць нас фінансава».

Заўважу, што найбольш з фінансавага боку пашанцавала

студэнтам, якія вучыліся ў ЕГУ першыя два гады пасля яго пераезду ў Літву: тады яны атрымлівалі поўную кампенсацыю навучання і аплаты жылля. Рэктар ЕГУ Анатоль Міхайлаў лічыць, што «праблемы змянення, трансфармацыі — натуральныя для дзейнасці любой структуры». «Мы зарэгістраваныя ў якасці літоўскага ўніверсітэта толькі тры гады таму. Цяпер імкнемся, каб структура нашага ўніверсітэта стала насамрэч дэмакратычнай: напрыклад, будзе абірацца сенат ўніверсітэта, дакладна раздзяляюцца паўнамоцтвы паміж рознымі структурамі ўніверсітэта, — адзначае рэктар. — Перад намі стаяць працэсы па пераўтварэнню ўніверсітэта пасля рэгістрацыі ў жыццяздольную і эфектыўную адукацыйную структуру, якая павысіць якасць адукацыі, абазначыць месца і ролю ўніверсітэта як беларускага, але разам з тым распазнавальнага і вядомага ў Еўропе і за яе межамі».

Анатоль Міхайлаў: НЕ НАША ВІНА, ШТО РАЗУМНЫЯ ЛЮДЗІ З'ЯЗДЖАЮЦЬ З БЕЛАРУСІ

Пра праблемы, перспектывы развіцця і магчымае вяртанне ўстановы на Беларусь распавядае рэктар ЕГУ прафесар Анатоль Міхайлаў.

— *Ці існуе для ЕГУ перспектыва пераарыентацыі на літоўскіх студэнтаў, што прымусіць скараціць аб'ём выкладання па-беларуску?*

— Практычна гэтай праблемы не існуе. Мы — малады ўніверсітэт у Літве, і праблемы прыёму літоўскіх студэнтаў дагэтуль не было. Па-літоўскі, відавочна, выкладаць мы ўжо не будзем, і было б смешна, калі б мы прэтэндавалі на гэта. Але там, дзе могуць быць рэалізаваныя праграмы з рускай, беларускай, англійскай мовай, мы адкрытыя.

— *Вы робіце нейкі маніторынг настрояў студэнтаў, здзяйсняеце пэўныя захады, каб прадухіліць «вымывання мазгоў» з Беларусі?*

— Думаю, не наша віна, што разумныя людзі з'язджаюць з Беларусі. Мы робім усё магчымае, каб нарасціць крытычную масу тых, хто можа быць карысны Беларусі. Ёсць адна праблема: мы з'яўляемся ўніверсітэтам гуманітарных і сацыяльных навук. У свеце ў цэлым маецца перавытворчасць кадраў у гэтай сферы, і чакаць, што будзе вялікі попыт на спецыялістаў, не варта. Я спадзяюся, што стан негатыўных адносінаў да нашага ўніверсітэта будзе мець свае рамкі і межы. Калісьці, спадзяюся, нарэшце будзе асэнсавана, што прафесіяналізм патрэбны, каб вывесці нашу краіну са стану бяжэнносу, у якім яна знаходзіцца. Адна справа, калі такія людзі ёсць, іншая — калі іх няма ці калі рыхту-

Пасвячэнне ў студэнты ЕГУ-2008. Рэктар ЕГУ Анатоль Міхайлаў

юцца спецыялісты, якія насамрэч такімі не з'яўляюцца. Падрыхтоўка спецыялістаў па гуманітарных дысцыплінах — цяжкая задача. У нас існуе ўяўленне, нібыта ёсць складаныя дысцыпліны, дзе патрэбны талент, — матэматыка, фізіка... Па гуманітарных, калі ты не дэбіл і алігафрэн, за пару дзён можна падрыхтавацца і нешта расказаць. Але гэта не так. І наша прастора мае вялізную патрэбу ў спецыялістах, якія б маглі звярнуцца да трансфармацыі разбуранага грамадства...

— *Пытанне мовы ў ЕГУ шматкроць абмяркоўвалася ў СМІ. І сёння падчас сустрэчы прагучала, што прыкладна толькі чвэрць дысцыплін выкладаюцца па-беларуску. У чым насамрэч праблема, ці яна няма?*

— Справа ў тым, што мы выкладаем сыходзячы з прафесіяналізму выкладчыкаў, і шукаем іх у розных краінах і на розных кантынентах. І калі вы нам прапануеце выкладчыка, які прызнаны навуковай

супольнасцю свету і можа выкладаць па-беларуску, мы будзем вельмі ўдзячнымі. Нам даводзіцца гаварыць пра сябе даволі сціпла. Наша доўгае падзенне прывяло да таго, што цяпер, на жаль, у нас няма спецыялістаў у гуманітарнай сферы. Не з'яўлялася Беларусь тым аазісам ні раней, ні цяпер, куды б хацелі прыехаць і павучыцца з усіх краінаў. Назавіце мне тых, хто мае публікацыі, прызнаны ў свеце, з'яўляецца сябрам высокапрафесійнай супольнасці. Філасофія — мая дысцыпліна. Дзе тыя выдатнейшыя працы, якія перакладаюцца з беларускай мовы на замежныя? Калі ўзнікне такая задача, ці знойдзецца нехта, хто зможа перакласці на беларускую «Фенаменалогію духу» Гегеля? Я лічу, што гэта немагчыма, бо чалавек, які не з'яўляецца спецыялістам у галіне філасофіі, наперакладае такога, што будзе звычайнае глупства. Ніводнаму спецыялісту, які выдатна ведае нямецкую і беларускую мову, я не магу даверыць ніводнай старонкі тэксту.

— *А вы можаце займацца такімі перакладамі?*

Пасвячэнне ў студэнты ЕГУ-2008

— У мяне бацька беларус, я жыву доўгі час у Беларусі, магу гаварыць па-беларуску. Але праблема моўнай творчасці даволі сур'ёзная. Мне цяжка адчуваць сябе аднолькава добра ва ўсіх стыхіях.

— *Пра ЕГУ пачалі абараняцца доктарскія дысертацыі. Як справы на гэтай ніве?*

— Мы цяпер толькі плануем стварыць свае доктарскія праграмы. Але пакуль іх няма, нашы супрацоўнікі абараняюцца ў межах нашых кантактаў з адукацыйнымі ўстановамі Літвы. І гэты працэс пакрысе набірае абароты. Ужо абаранілася дзве асобы, на падыходзе яшчэ некалькі чалавек.

— *Вяртанне ўніверсітэта ў Беларусь усё ж магчымае?*

— Я пакуль пазбаўлены магчымасці мець дакладнае ўяўленне наконт таго, што некаторыя працэсы набіраюць тэмпы. Пакуль гэта толькі рыгорыка, многа чаго незразумела. Тое, што адбывалася і адбываецца ў адукацыі Беларусі, сумна. Думаю, гэта відавочна для ўсяго свету. Канешне, Беларусь можа спадзявацца, што яна ў галіне навукі і адукацыі наперадзе планеты ўсёй. Але нічым добрым

гэта не скончыцца. Думаю, пра магчымасці нашага вяртання можна будзе гаварыць толькі тады, калі будучы створаны адпаведныя ўмовы. Нас выгналі і закрылі, і дагэтуль наўздагон ляціць толькі бруд. Мне вядома, што Мартынаў (міністр МЗС — рэд.) заявіў у Берліне, што падставаю для закрыцця ЕГУ стала тое, што ўніверсітэт не прытрымліваўся беларускіх стандартаў. І дзякуй Богу. Калі б мы іх трымаліся, то сталі б стандартным беларускім ўніверсітэтам, але гэта ні ў якім разе не з'яўляецца нашай мэтай. Мы дайшлі ў Беларусь да такога стану, калі нешта нарэшце мусіць мяняцца. На жаль, самасвядомасць цяпер у глыбокім крызісе. Гэта нагадвае сітуацыю, калі ўрач пачынае лячыць хворага не на ранній стадыі, а калі ўжо пайшлі метастазы. Што можна гаварыць пра прафесіяналізм тых, хто даўёў сацыяльны арганізм да такога і цяпер пачынае «лячыць» тымі ж метадамі... У многіх краінах свету разумеюць, наколькі важна адукацыя, каб рыхтаваць грамадства да вырашэння праблем і адказу выклікам. Чаго пакуль не скажаш пра Беларусь, дзе ўсё застаецца на ўзроўні дамарослага мыслення, правінцыйнай свядомасці.

P.S. Пасля сустрэчы з кіраўніцтвам Еўрапейскага гуманітарнага ўніверсітэта з Вільні вярталася адным аўтобусе з калегам, які выкладае там для студэнтаў бакалаўрыяту. Паводле яго слоў, летас ён быў вымушаны цалкам перакласці свой курс з беларускай на рускую мову, бо ў групе навучаюцца грамадзяне Расіі, якія плацяць за адукацыю і, натуральна, патрабуюць, каб выкладанне вялося на зразумелай ім мове. Ці многа яшчэ «беларускага часу» адмерана ўніверсітэту ў выгнанні...

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

8

20 МАЯ, СЕРАДА

05.35 Серыял «Як сказаў Джым» (ЗША).
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.55 Навіны.
06.05 Дзень спорту.
06.10, 07.05, 08.10 «Добрай раніцы, Беларусь!».
06.45, 07.45 Зона Х.
07.30, 11.50 Дзелавое жыццё.
08.20 Гатум разам.
08.35 Сфера інтарэсаў.
09.05, 13.55 «Беларусь. Гісторыя Перамогі».
09.10 Дэтэктыўны серыял «Галоўны калібр» (Расія).

10.00 Меладрама «Тэрыторыя прыгажосці» (Украіна). 2-я серыя.
10.50 Серыял «Два бакі адной Ганны».
11.40 «Off Stage Life».
12.10 Вострасюжэты серыял «Адчайныя хатнія гаспадыні» (ЗША).

13.05 Камедыяны серыял «Монк» (ЗША).
14.05 Альманах вандраванняў.
14.30 Камедыяны серыял «Офіс» (ЗША).
15.15, 19.20 Навіны рэгіёна.
15.25 Здароўе.
16.05 Серыял «Дзве сястры». 1-я серыя.
16.50 Меладрама «Тэрыторыя прыгажосці» (Украіна). 3-я серыя.
17.50 Серыял «Два бакі адной Ганны».
18.50, 01.15 «Зона Х». Крымінальная хроніка.
19.30 Зямельнае пытанне.
19.55 Дэтэктыўны серыял «Галоўны калібр» (Расія).
20.50 «Спортлото 5 з 36». Забаўляльнае шоу.
21.00 Панарама.
21.50 Серыял «Адчайныя хатнія гаспадыні».
22.45 Хранікальна-дак. цыкл «Эпоха». Мікалай Судзілоўскі- Русель. Фільм 2-і.
23.25 Крымінальны баявік «Разбуральнікі» (Германія).
01.20 Дзень спорту.
01.30 Камедыяны серыял «30 РОК» (ЗША).

06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».
09.05 «Рудая». Шматсерыйны фільм.
10.05 «Шальны анёл». Шматсер. фільм.
11.00 Нашы навіны.
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Кантрольны закуп».
11.40 «Ералаш».
12.05 «Малахаў+».
13.00 Нашы навіны.
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Зразуцьце. Прабачыць».
13.45 «Модны прысуд».
14.45 «Хачу ведаць».
15.10 «Гарачы лёд». Шматсерыйны фільм.
16.00 Нашы навіны.
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Прынцэса цырку». Шматсер. фільм.
17.10 «Хай кажучь з Андрэем Малахавым».
18.00 Нашы навіны.
18.15 Навіны спорту.
18.20 Серыял «Гуманоіды ў Каралёве».
18.55 «Рудая». Шматсерыйны фільм.
20.00 Час.
20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 «Шальны анёл». Шматсер. фільм.
22.10 Прэм'ера. «Паляванне на Берыю». Шматсерыйны фільм.
23.15 Нашы навіны.
23.30 Навіны спорту.
23.35 «Наша Russia».
00.05 «Місія празорлівасці». Шматсерыйны фільм.
00.50 Нашы навіны.
01.05 Навіны спорту.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
08.30 «Аўтапанарама».
08.50 «Гаішнікі». Серыял.
10.00 «Пяць гісторый».
10.40 «Рэальны спорт».
10.55 «Танга ўтрох». Тэленавэла.
11.45 «Сіла прыцягнення». Серыял.
12.40 «Званая вьчэра».
13.50 «Тор Gear. Руская версія».

14.40 «Гадкае качаня». Моладзевы серыял.
15.30 «Баец». Серыял.
16.50 «Вайна. Вядомая і невядомая». «Дзеці вайны». Фільм сёмы.
17.20 «Міншчына».
17.30 «Званая вьчэра».
18.30 «Сіла прыцягнення». Серыял.
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15 «Добры вечар, маляня».
20.30 «Гаішнікі». Серыял.
21.40 «Дабро пажаліца».
22.00 «Мінск і мінчане».
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 «Баец». Серыял. Заключная серыя.
23.55 «Дэтэктыўныя гісторыі».

06.55 «ЛADная раніца».
07.55 Смачна з Барысам Бурдой.
08.20 Серыял «Тэрмінава ў нумар-2».
09.10 У гэты дзень.
09.15 Гадзіна суду. Справы сямейныя.
10.10 Серыял «Спадчынніца» (Мексіка).
11.00 Свая музыка.
11.30 Пасоўванне+.
11.55 Спорт-кадр.
12.25 Дэтэктыў «Справа была ў Гаўрылаўцы» (Расія). Заключная серыя.
13.15 Камедыяны серыял «Рака-мора»
14.05 Мультисерыял «Галактычны футбол».
14.55 Пазакласная гадзіна.
15.05 «Касмаполітэн». Відэаверсія.
16.00 Гадзіна суду з Паўлам Астэхавым.
16.55 Смачна з Барысам Бурдой.
17.35 Серыял «Спадчынніца» (Мексіка).
18.35 Навіны культуры.
19.50 Серыял «Тэрмінава ў нумар-2!».
19.55 Беларускае часіна.
20.55 Калыханка.
21.15 Экспедыцыя.
21.35 Футбол. Кубак УЕФА. Фінал. Прамая трансляцыя.
23.40 «Іншыя». «Кат на хаце».

07.00 Добрай раніцы, Расія!
09.15 Тэлесерыял «Кармеліта».

10.10 Тэлесерыял «Тэрмінава ў нумар-2».
11.00 Весткі.
11.25 «Радавы праклён Гандзі». Дакументальны фільм.
12.20 «Трымай мяне мацней». Тэлесерыял.
13.15 «Кулагін і партнёры».
13.50 Навіны - Беларусь.
14.00 Весткі.
14.20 «Арбацкія хлопчыкі». Дакументальны серыял. Фільм 2-і.
14.55 Тэлесерыял «Трое супраць усіх-2».
15.50 Фільм «Зімовая вішня». 7-я серыя.
16.50 Навіны - Беларусь.
17.00 Весткі.
17.25 «Адмысловы карэспандэнт».
17.55 «Трымай мяне мацней». Тэлесерыял.
18.50 Навіны - Беларусь.
19.00 Весткі.
19.30 Тэлесерыял «Кармеліта».
20.30 Тэлесерыял «Тэрмінава ў нумар-2».
21.30 Тэлесерыял «Трое супраць усіх-2».
22.35 «Кулагін і партнёры».
23.10 Навіны - Беларусь.
23.20 «Весткі+».
23.40 Прэм'ера. «Раман з Карцавым. Журботны базан». Дакументальны фільм.
00.30 Заканчэнне эфіру.

06.00, 10.00, 13.00, 16.00 Сёння.
06.05 Канал «Сёння раніцай».
08.55 «Вочная стаўка».
10.20 «Асоба небяспечны!».
10.55 «Галоўная дарога».
11.25 Серыял «Крывавы круг».
12.10 Баявік «Вікінг».
13.35 Дэтэктыўны серыял «Вяртанне Мухтара-2».
15.10 «Ты не паверыш! Ньюс».
15.30 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».
16.30 Дэтэктыўны серыял «Адвакат».
18.25 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».
19.00 Сёння.
19.35 Вострасюжэты серыял «Захопнікі».
21.35 «І зноў добры дзень!».
22.35 Дэтэктыўны серыял «Версія».
23.00 Сёння.
23.20 Дэтэктыўны серыял «Версія».
23.45 Баявік «Вікінг».

09.30 Веласпорт. «Тур Італіі». 10-ы этап.
10.30 Футбол. Еўрагалы. Навіны.
10.45 Футбол. Еўрагалы. Часопіс.
11.30, 13.00 Футбол. Кубак УЕФА. Паўфінал Матчы ў адказ.
14.30 Веласпорт. «Тур Італіі». 10-ы этап.
15.50 Веласпорт. «Планета Армстронг». Часопіс.
16.00 Веласпорт. «Тур Італіі». 11-ы этап. Прамая трансляцыя.
18.30 Футбол. Еўрагалы. Навіны.
18.45, 19.45 Футбол. Класіка Лігі чэмпіёнаў УЕФА.
20.45 Футбол. Еўрагалы. Навіны.
21.00 «20 гадоў».
22.05 Абранае па серадах.
22.10 Конны спорт. Кубак нацый у Францыі.
23.10 Навіны коннага спорту.
23.15 Гольф. Тур PGA. Турнір «Valero Texas Open» у ЗША (Сан-Антонія).
00.10 Гольф. Еўратур. Адкрыты турнір Ірландыі (Балтрэй).
00.40 Гольф-клуб.
00.45 Яхт-клуб.
01.00 Марафон. Марафон па пяску.
01.30 Баявы мастацтвы. Байцоўскі клуб. Total Knock Out.

18.00 Аб'ектыў.
18.10 «Элі Макбіл».
18.55 «Далёка нам яшчэ да БНР», дак. фільм, 2007 г., Беларусь.
19.20 Асабісты капітал.
19.35 «Апошні сезон», серыял.
20.30 Праект «Будучыня».
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.15 Без рэтушы: «Бізнес-партыя», рэпартаж, 2009 г., Польшча.
21.35 «Гісторыя пад знакам Пагоні»: «Давыд Гарадзенскі» (спазнаваўчая праграма).
21.40 «Ветравей», маст. фільм, 1977 г.
23.15 «Гастарбайтэр», дак. фільм, 2009 г., Беларусь.
23.50 «Калыханка» ад Сашы і Сірожы.
00.00 Аб'ектыў.

21 МАЯ, ЧАЦВЕР

05.35 Серыял «Як сказаў Джым» (ЗША).
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.55 Навіны.
06.05 Дзень спорту.
06.10, 07.05, 08.10 «Добрай раніцы, Беларусь!».
06.45, 07.45 Зона Х.
07.30, 08.30, 11.50 Дзелавое жыццё.
08.20 Гатум разам.
08.35 Зямельнае пытанне.
09.05, 13.55 «Беларусь. Гісторыя Перамогі».
09.10 Дэтэктыўны серыял «Галоўны калібр» (Расія).

10.00 Меладрама «Тэрыторыя прыгажосці» (Украіна). 3-я серыя.
10.50 Серыял «Два бакі адной Ганны».
11.40 Відэафільм АТН «Бабруйскі варыянт» цыклу «Зямля беларуская».
12.10 Вострасюжэты серыял «Адчайныя хатнія гаспадыні» (ЗША).
13.05 Камедыяны серыял «Монк» (ЗША).
14.05 Уласнай персонай.
14.30 Камедыяны серыял «Офіс» (ЗША).
15.15, 19.20 Навіны рэгіёна.
15.25 Хранікальна-дакументальны цыкл «Нябачны фронт» (Беларусь).
16.05 Серыял «Дзве сястры». 2-я серыя.
16.50 Меладрама «Тэрыторыя прыгажосці» (Украіна). 4-я серыя.
17.50 Серыял «Два бакі адной Ганны».
18.50, 01.10 «Зона Х». Крымінальная хроніка.
19.30 Сфера інтарэсаў.
19.55 Дэтэктыўны серыял «Галоўны калібр» (Расія). Заключная серыя.
21.00 Панарама.
21.50 Вострасюжэты серыял «Адчайныя хатнія гаспадыні» (ЗША).
22.45 Хранікальна-дакументальны цыкл «Эпоха». Мікалай Судзілоўскі- Русель. Фільм 3-і.
23.25 Камедыяная меладрама «Пялёскі надзеі» (ЗША - Вялікабрытанія).
01.15 Дзень спорту.
01.30 Камедыяны серыял «30 РОК» (ЗША).

06.00 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
07.30 «24 гадзіны».
07.40 «Раніца. Студыя добрага настрою».
08.30 «Дабро пажаліца».
08.50 «Гаішнікі». Серыял.
10.00 «Пяць гісторый».
10.30 «24 гадзіны».
10.40 «Далёкія сваякі».
10.55 «Танга ўтрох». Тэленавэла.
11.45 «Сіла прыцягнення». Серыял.
12.40 «Званая вьчэра».
13.30 «24 гадзіны».

13.50 «Дзелі гісторыі».
14.40 «Гадкае качаня». Моладзевы серыял.
15.30 «Баец». Серыял. Заключная серыя.
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Рэпарцёрскія гісторыі».
17.20 «Міншчына».
17.30 «Званая вьчэра».
18.30 «Сіла прыцягнення». Серыял.
19.30 «24 гадзіны».
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15 «Добры вечар, маляня».
20.30 «Гаішнікі». Серыял.
21.40 «Аўтапанарама».
22.00 «Асабісты інтарэс».
22.30 «24 гадзіны».
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 «Баец. Нараджэнне легенды». Серыял.
23.55 «Сакрэтныя гісторыі».

06.55 «ЛADная раніца».
07.55 Смачна з Барысам Бурдой.
08.25 Дэтэктыўны серыял «Тэрмінава ў нумар-2» (Расія).
09.15 У гэты дзень.
09.20 Гадзіна суду. Справы сямейныя.
10.15 Серыял «Спадчынніца» (Мексіка).
11.10 Невытлумачальна, але факт.
12.00 Медычныя таямніцы.
12.30 Дэтэктыў «Справа была ў Гаўрылаўцы-2» (Расія). 1-я серыя.
13.15 Камедыяны серыял «Рака-мора» (Расія). 3-я серыя.
14.10 Ваенна-прыгодніцкая кинааповесць «Іван Макаравіч» («Беларусьфільм»).
15.35 Мультисерыял «Галактычны футбол» (Францыя).
16.00 Пазакласная гадзіна.
16.10 Гадзіна суду з Паўлам Астэхавым.
17.05 Смачна з Барысам Бурдой.
17.35 Серыял «Спадчынніца» (Мексіка).
18.35 Навіны культуры.
18.50 Дэтэктыўны серыял «Тэрмінава ў нумар-2» (Расія).
08.25 Дэтэктыўны серыял «Тэрмінава ў нумар-2» (Расія).
09.15 У гэты дзень.
09.20 Гадзіна суду. Справы сямейныя.
10.15 Серыял «Спадчынніца» (Мексіка).
11.10 Невытлумачальна, але факт.
12.00 Медычныя таямніцы.
12.30 Дэтэктыў «Справа была ў Гаўрылаўцы-2» (Расія). 1-я серыя.
13.15 Камедыяны серыял «Рака-мора» (Расія). 3-я серыя.
14.10 Ваенна-прыгодніцкая кинааповесць «Іван Макаравіч» («Беларусьфільм»).
15.35 Мультисерыял «Галактычны футбол» (Францыя).
16.00 Пазакласная гадзіна.
16.10 Гадзіна суду з Паўлам Астэхавым.
17.05 Смачна з Барысам Бурдой.
17.35 Серыял «Спадчынніца» (Мексіка).
18.35 Навіны культуры.
18.50 Дэтэктыўны серыял «Тэрмінава ў нумар-2» (Расія).
19.55 Беларускае часіна.
20.55 Калыханка.
21.15 Экспедыцыя.
21.20 Час футбольу.
21.50 Крымінальная камедыя «Няма чаго губляць» (ЗША).
23.40 «Проста праграма».

07.00 Добрай раніцы, Расія!
09.15 Тэлесерыял «Кармеліта».
10.10 Тэлесерыял «Тэрмінава ў нумар-2».
11.00 Весткі.
11.25 «Невядомая споведзь». Дак. фільм.
12.20 «Трымай мяне мацней». Тэлесерыял.
13.15 «Кулагін і партнёры».
13.50 Навіны - Беларусь.
14.00 Весткі.
14.20 «Арбацкія хлопчыкі». Дакументальны серыял. Фільм 3-і.
14.55 Тэлесерыял «Трое супраць усіх-2».
15.50 Фільм «Зімовая вішня». 8-я серыя.
16.50 Навіны - Беларусь.
17.00 Весткі.
17.25 «Формула ўлады».
17.55 «Трымай мяне мацней». Тэлесерыял.
18.50 Навіны - Беларусь.
19.00 Весткі.
19.30 Тэлесерыял «Кармеліта».
20.30 Тэлесерыял «Тэрмінава ў нумар-2».
21.30 Тэлесерыял «Трое супраць усіх-2».
22.35 «Кулагін і партнёры».
23.10 Навіны - Беларусь.
23.20 «Весткі+».
23.40 «Апошні імператар». Дак. фільм.
00.25 Заканчэнне эфіру.

06.00 Сёння.
06.05 Канал «Сёння раніцай».
09.00 «І зноў добры дзень!».
10.00 Сёння.
10.20 «Кухары і кухцікі».
10.50 «Барацьба за ўласнасць».
11.20 Серыял «Крывавы круг».
12.10 Баявік «Вікінг».
13.00 Сёння.
13.35 Дэтэктыўны серыял «Вяртанне Мухтара-2».
15.10 «Ты не паверыш! Ньюс».
15.30 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».
16.00 Сёння.
16.30 Дэтэктыўны серыял «Адвакат».
18.25 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».
19.00 Сёння.
19.35 Вострасюжэты серыял «Захопнікі».
21.40 Прэм'ера. «Яшчэ раз пра каханне...».
22.35 Дэтэктыўны серыял «Версія».

23.00 Сёння.
23.20 Дэтэктыўны серыял «Версія».
23.50 Баявік «Вікінг».
09.30 Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе «Турын». Часопіс.
10.00 Конны спорт. Кубак нацый у Францыі.
11.00 Веласпорт. «Тур Італіі». 11-ы этап.
11.55 Веласпорт. «Планета Армстронг». Часопіс.
12.00 Тэніс. Класіка. Парыж.
13.00 Тэніс. Турнір WTA у Польшчы (Варшава). Чвэрцьфінал. Прамая трансляцыя.
16.25 Веласпорт. «Планета Армстронг». Часопіс.
16.30 Веласпорт. «Тур Італіі». 12-ы этап. Прамая трансляцыя.
18.30 Футбол. Еўрагалы. Навіны.
18.45 Футбол. Класіка Лігі чэмпіёнаў УЕФА. Фіналы 1993-2000 гг.
19.45 Футбол. Класіка Лігі чэмпіёнаў УЕФА. Фіналы 2001-2008 гг.
20.45 «Формула-1». Часопіс.
21.15 Баявы мастацтвы. Байцоўскі клуб.
00.00 Ралі. Чэмпіянат свету. «Ралі Італіі». Прэ'ю.
00.30 Пра рэстлінг. Vintage Collection. ЗША.
01.30 Пра рэстлінг. Агляд WWE (World Wrestling Entertainment).
02.00 Ралі. Чэмпіянат свету. «Ралі Італіі». Прэ'ю.

18.00 Аб'ектыў.
18.10 «Ветравей», маст. фільм, 1977 г.
19.45 «Фокусная адлегласць», дак. фільм.
20.10 Кухня (музычна-публіцыстычная праграма).
20.30 На колах.
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.15 Сальда (эканамічная праграма).
21.30 Дак. гадзіна: «Канцавы прыпынак», дак. фільм, 2007 г., Венгрыя-Фінляндыя.
22.25 Паштоўка з Вільні.
22.40 «Кансультацыя ў ружовым садзе», серыял.
23.35 З архіву «Jazz Jamboree»: «Гіл Эванз Оркестра» (Gil Evans Orchestra), ч. 1.
00.15 Аб'ектыў.

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

24 МАЯ, НАДЗЕЛЯ

07.30 Прыгоднікі фільм «Выспа скарбаў» (СССР). Заключная серыя.
08.30 Альманах вандраванняў.
09.00, 12.00, 14.25 Навіны.
09.05 «Беларусь. Гісторыя Перамогі».
09.10 Арсенал.
09.40 Культурныя людзі.
10.15 Усе стыхіі.
10.45 У свеце матараў.
11.20 Дакументальны серыял «Таямніцы забытых перамог» (Расія).
12.10 Камедыя «Жаніцьба Бальзамінава» (СССР).
13.55 Nota Bene.
14.35 Навіны рэгіёна.
14.55 Чэмпіят свету па аўтагонках «Формула-1». Гран-пры Манака. Гонка. Прамая трансляцыя.
16.55 Фантастычны серыял «Паверхня» (ЗША).
17.55 Суперлато.
18.55 «Зорныя танцы».
20.35 «Спортлато 5 з 36». Забаўляльнае шоу.
21.00 «Панарама тыдня».
22.10 Відэафільм АТН «Еўрабачанне-2009: за кадрам». Фільм 2-і.
23.35 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Відэа-часопіс.
23.05 Прэм'ера. Гістарычная драма «Гісторыя аб Трыстане і Ізольдзе» (ЗША-Вялікабрытанія-Германія-Чэхія).

07.00 АНТ прадстаўляе: «Надзельная раница».
08.00, 09.00 Нашы навіны.
09.05 Надзельная пропаведзь.
09.20 «Шчаслівая разам». Камедыйны серыял.
09.50 «Шалапутныя нататкі».
10.10 Пакуль усе дома.
11.00 Фазэнда.

11.35 «Разумніцы і разумнікі».
12.20 АНТ прадстаўляе: «Ранішняя пошта».
13.05 «Зваротны адлік».
13.35 Прэм'ера. «Любоў Палішчук. Жанчына-свята».
14.30 Фільм «Калі можаш, прабач...».
16.00 Нашы навіны.
16.15 Навіны спорту.
16.20 Надзельны «Ералаш».
16.35 Прэм'ера. «Атручаныя рэўнасцю».
17.25 Камедыя «Смокінг па-разанску». Расія, 2007.
19.10 АНТ прадстаўляе: «Рэкламная паўза».
20.00 Контуры.
21.05 АНТ прадстаўляе: «Дыханне планеты».
21.40 Прэм'ера. Фільм «Кароль Каліфорніі».
23.25 «Камедзі Клуб».
00.05-02.00 Прэм'ера. Фільм «Рэмба-4».

06.40 «Праверана на сабе».
07.25 «Вовачка - 4». Камедыйны серыял.
07.50 Фільм «Банзай». Францыя, 1983 г.
09.30 «Добры дзень, доктар!».
10.00 Відэавочнік прадстаўляе: самае смешнае».
10.55 «Вялікі сняданак».
11.30 «Каханне Маё». Камедыйны серыял.
12.30 «Аўтапанарама».
13.00 Фільм «Небяспечныя гастролі». СССР, 1969 г.
14.35 «Дарагая перадача».
15.00 «Культурнае жыццё».
15.30 «Прыватныя гісторыі».
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Рэтраманія».
18.00 «Фантастычныя гісторыі».
19.00 «Аўтапанарама».
19.30 «Тыдзень». Інфармацыйна-аналітычная праграма.
20.30 Фільм «Чатыры пакоі». ЗША, 1995 г.

22.20 «Спартыўны тыдзень».
22.40 «Прафесійны бокс».
23.35 «Агенцтва «Залатая куля». Серыял.

08.10 Дабравест.
08.35 Мір вашай хаце.
08.50 Бухта капітанаў.
09.30 Наша пяцёрка.
10.00 Мультфільм.
10.10 Прэм'ера! «Конг: вяртанне ў джунглі». Прыгоды для ўсёй сям'і (Вялікабрытанія).
11.30 Медычныя таямніцы.
12.10 Сезон ля дачы.
12.50 Пасоўванне+.
13.05 Гаспадар.
13.35 Камедыйны серыял «Дурнушка Бэці» (ЗША).
15.55 Гандбол. Чэмпіят Беларусі. Матч зорак. Прамая трансляцыя.
17.30 Жаночая ліга.
17.55 Футбол. Чэмпіят Англіі. Матч тура. Прамая трансляцыя.
19.55 Слова пісьменніка.
20.25 Тэлебарометр.
20.45 Экспедыцыя.
21.15 Авантурная меладрама «Добрая жанчына» (Вялікабрытанія-Італія-ЗША).
23.05 «Правы чалавека».
23.20 Свая музыка.
23.50 Пасоўванне+.

07.00 «Здабытак рэспублікі».
07.25 Фільм «У бары брусніцы». «Ягоравы». 1989 г.
08.45 Камедыя «Душачка». 1966 г.
10.10 «Смехапанарама».
11.00 Весткі.
11.10 «Сам сабе рэжысёр».
12.00 «Пугачова, Распуціна... Усе зоркі Дзержэнёва». Дакументальны фільм.
13.00 Дэтэктыў «Вяртанне Турэцкага». Фільм 9. «Кроўнік». 2 серыя.

14.00 Весткі.
14.20 «Аляксандр Парахаўшчыкоў». Дакументальны фільм.
15.25 «Сумленны дэтэктыў».
16.00 «Танцы з Зоркамі». Сезон-2009.
19.00 Весткі тыдня.
20.05 «Адмысловы карэспандэнт».
20.30 Фільм «Халоднае сонца». 2008 г.
22.40 Дэтэктыў «Усе павінны памерці». 2007 г.
00.55 Заканчэнне эфіру.

07.40 Мультфільм.
08.00 Сёння.
08.15 «Дзікі свет».
08.45 «Х норавы».
09.20 «Ямо дома!».
10.00 Сёння.
10.20 «Выратавальнікі».
10.50 «Прафесія-рэпарцёр».
11.20 «Авіатары».
11.55 «Дачны адказ».
13.00 Сёння.
13.20 «Крамлёўскія пахаванні».
14.10 Драма «Клетка для трусаў».
16.00 Сёння.
16.30 «Барацьба за ўласнасць».
17.05 Дэтэктыўны серыял «Закон і парад. Злачынны намер».
19.00 «Сёння. Выніковая праграма».
19.50 «Чыстасардэчнае прызнанне».
20.30 «Надзвычайнае здарэнне. Агляд за тыдзень».
21.05 «Галоўны герой».
22.15 Фантастычны баявік «Крумкач-3: выратаванне».
00.10 «Футбольная ноч».

09.30 Ралі. Чэмпіят свету. «Ралі Італіі». 2-і дзень.
10.00 Веласпорт. «Планета Армстронг». Часопіс.
10.05 Веласпорт. «Тур Італіі». 14-ы этап.

10.45 Аўтагонкі. Суперкубак Паршэ ў Манака. Прамая трансляцыя.
11.30 «Формула-1». Часопіс.
12.00 Тэніс. Турнір «Вялікага шалом». Адкрыты чэмпіят Францыі (Парыж). 1-ы дзень. Прамая трансляцыя.
17.00 Веласпорт. «Тур Італіі». 15-ы этап. Прамая трансляцыя.
18.25 Веласпорт. «Планета Армстронг». Часопіс.
18.30 Тэніс. Турнір «Вялікага шалом». Адкрыты чэмпіят Францыі (Парыж). 1-ы дзень. Прамая трансляцыя.
21.30 Тэніс. «Гейм, сэт і матч». Часопіс. Прамая трансляцыя.
21.55 Веласпорт. «Планета Армстронг». Часопіс.
22.00 Снукер. Зала славы.
23.15 Мотаспорт па выходных.
23.30 Аўтагонкі. Сусветная серыя Рэно ў Манака.
00.00 Ралі. Чэмпіят свету. «Ралі Італіі». 3-і дзень.
00.30 Тэніс. Турнір «Вялікага шалом». Адкрыты чэмпіят Францыі (Парыж). 1-ы дзень.
01.30 Тэніс. «Гейм, сэт і матч». Часопіс.
02.00 Ралі. Чэмпіят свету. «Ралі Італіі». 3-і дзень.

18.00 Прэс-экспрэс.
18.15 «Ранча», серыял.
19.05 «Бульбаны», мультсерыял.
19.10 «Маці знядолены», дак. фільм, 2005 г., Італія.
20.10 Форум (ток-шоу): Шлюб па разліку.
21.00 Аб'ектыў (вынікі тыдня).
21.20 «Гісторыя пад знакам Пагоні»: «Кім была Еўфрасіння Полацкая?».
21.25 «Акно ў Еўропу».
21.50 Фільматэка майстроў: «Мастацтва плакаць», маст. фільм, 2006 г., Данія.
23.35 Фестываль «Be Free-2008», ч. 3: выступы гуртоў «Ху4» і «Q48».
00.05 Аб'ектыў.

ШАНОЎНЫЯ ЧЫТАЧЫ!

Газета «Новы час» працягвае падпіску на 2009 год.
 Падпісацца на выданне можна на перыяд ад 1 месяца да 1 года праз пошту або праз банк.

Падпіска на «Новы час» праз пошту

- Выражаем купон.
- На ПАШТОВЫМ ПЕРАВОДЗЕ пішам суму грашовага пераводу ў лічбах і пропісам.
- У графе «Ад каго» пішам прозвішча, імя, імя па бацьку.
- Ніжэй указваем адрас.
- Ідзем на бліжэйшае паштовае аддзяленне і здзяйсняем паштовы перавод.
- Ксеракопію плацёжнага дакумента, атрыманага вамі, з указаннем тэрміну падпіскі і адрасам дастаўкі накіроўваем у рэдакцыю.
- Кошт падпіскі за адзін нумар — 500 рублёў (на адзін месяц — 2000 рублёў).

Міністэрства сувязі і інфарматызацыі Рэспублікі Беларусь

№ _____ (по реестру ф. 11)

№ _____ (по реестру ф. 10)

ПРИЕМ

Предоплата за доставку г-ты «Новы час»

Наименование предприятия связи, к - гербовая печать	Календарный шт. места подачи	№ по ф. 5	Сумма, вид услуги, подпись оператора
---	------------------------------	-----------	--------------------------------------

ПОЧТОВЫЙ ПЕРЕВОД на _____ руб.

(сумма прописью)

Кому Г-та «Новы час», р/с 3012211080010 фил. МГДАО «Белинвестбанк»,
 Куда код 153001764, УНН 190790926 г. Минск, ул. Коллекторная, 11

От кого _____

Адрес _____
 (почтовый индекс и подробный адрес)

ИСПРАВЛЕНИЯ НЕ ДОПУСКАЮТСЯ

Падпіска на «Новы час» праз банк

- Выражаем купон.
- Пішам прозвішча, імя, імя па бацьку і адрас.
- Указваем суму аплаты.
- Ідзем у аддзяленне банка і здзяйсняем пералік грошай.
- Ксеракопію плацёжнага дакумента, атрыманага вамі, з указаннем тэрміну падпіскі і адрасам дастаўкі накіроўваем у рэдакцыю.
- Кошт падпіскі за адзін нумар — 500 рублёў (на адзін месяц — 2000 рублёў).

ИЗВЕЩЕНИЕ

ЧИУП «Час навінаў»
 (получатель платежа)
 МГД ОАО «Белинвестбанк» г. Минск
 (наименование банка)

Счет получателя 3012211080010 Лицевой счет Код 764

УНН* 190790926

(фамилия, имя, отчество, адрес)

Вид платежа	Дата	Сумма
Период подписки указывает абонент		
Плательщик		
	Пеня	
	Всего	

Кассир _____

КВИТАНЦИЯ

ЧИУП «Час навінаў»
 (получатель платежа)
 МГД ОАО «Белинвестбанк» г. Минск
 (наименование банка)

Счет получателя 3012211080010 Лицевой счет Код 764

УНН* 190790926

(фамилия, имя, отчество, адрес)

Вид платежа	Дата	Сумма
Период подписки указывает абонент		
Плательщик		
	Пеня	
	Всего	

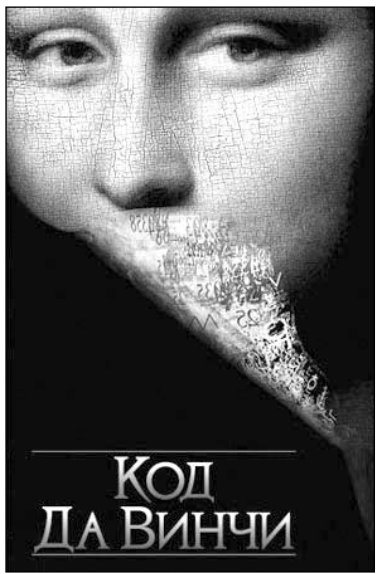
Кассир _____

▶ КІНО

ГЛЯДЗЕЦЬ НЕЛЬГА ЗАБАРАЊІЦЬ

Іван Біч

У 2006 годзе беларускія ўлады па просьбах царквы знялі з пракату фільм «Код Да Вінчы» рэжысёра Рона Ховарда па матывах рамана Джона Браўна. Ці чакае той жа лёс новы фільм «Анэлы і дэмань», які выйшаў у пракат 6 мая?

Стваральнікі стужкі нават не хаваюць, што маюць намер працягваць эксплуатаваць залатую жылу, якую адкрылі. Гаворка вядзецца пра шакуючую рэвізію традыцыйных поглядаў на гісторыю царквы. Фабула «Кода Да Вінчы» — вайна Касцёла з нашчадкамі Ісуса Хрыста, які быццам ажаніўся з Марыяй Магдаленай і меў ад яе дзіця.

«Анэлы і дэмань» працягваюць лінію. Галоўным героем зноў з'яўляецца гавардскі прафесар Роберт Лангдон, якога іграе Том Хэнкс. Да яго звяртаецца па дапамогу Еўрапейская арганізацыя ядзерных даследаванняў. Яе супрацоўнік быў забіты пры загадкавых абставінах. Забойства, як высвятляе навуковец, нейкім чынам звязана з ордэнам ілюмінатаў.

Ілюмінаты сапраўды калісьці існавалі: некалькі тайных групак XVII–XVIII стагоддзя. У 1650 годзе ў Рыме была раскрытая змова праціўнікаў Папы. Яе касцяк складалі вучоныя, якія лічылі, што царква тармазіць навуковы працэс, не дае людзям даведацца праўду.

Іх называлі ілюмінаты (ад лацінскага *illuminati* — «прасветленыя»), «тыя, хто нясе святло». Нягледзячы на рэпрэсіі, некаторым сябрам арганізацыі пашанцавала збегчы за мяжу, дзе яны працягнулі сваю дзейнасць.

Апісаны фрагмент гісторыі ілюмінатаў — гэта ў большай ступені легенда. Дакладна, аднак, вядома, што ў 1776 годзе ў Баварыі быў заснаваны ордэн ілюмінатаў, што займаўся прапагандай ідэі дасканаласці чалавека, якому быццам не патрэбны ні рэлігія, ні дзяржава.

Цікава, што заснавальнік ордэна быў калісьці езуітам і, магчыма, папросту хацеў адпомсціць Папе за забарону ў 1773 годзе ордэна езуітаў.

Пасля таго, як у ордэн уступіў адзін нямецкі князь, быць ілюмінатам стала вельмі модна ў арыстакратычных салонах. Ілюмінатам лічыўся, напрыклад, Гётэ. Аднак праз некаторы час сябры ордэну перасварыліся. Сам заснавальнік Вейсгаупт апынуўся ў цэнтры скандалу (ад яго зацяжарала стрыечная сястра). Між тым, незадаволены дыктатам заснавальніка шараговыя ілюмінаты данеслі пра канспіратыўную групу ўладам. Баварскі ўрад ордэн забараніў, а сам Вейсгаупт збег за мяжу, дзе і памёр у 1830 годзе.

Аднак да гэтага часу ўжо адбылася Вялікая французская рэвалюцыя, і шматлікія кансерватыўныя гісторыкі ў пошуках яе прычын прапанавалі версію тайнай змовы. Нібыта сакрэтныя арганізацыі, у шэраг якіх уваходзілі ілюмінаты, правакавалі народны выбух і падзенне дынастыі. Увогуле, іх канчатковай мэтай было стварэнне сусветнага ўраду.

З тых часоў спекуляцыі вакол тэорыі змовы ніколі не прыпыняліся. Ілюмінатам нават прыпісвалі стварэнне ЗША (на гербе ЗША сапраўды выяўлена вока — знак ілюмінатаў) і нават арганізацыю Кастрычніцкай рэвалюцыі ў Расіі.

Цікава, што ў 1896 годзе ў Дрэздэне ордэн быццам быў адноўлены. На цяперашні дзень некалькі групак называюць сябе ілюмінатамі.

Таямнічы і загадкавы імідж ордэну актыўна эксплуатаваўся і эксплуатаецца ў масавай

культуры. Ілюмінаты — героі шматлікіх мастацкіх твораў, фільмаў і нават кампутарных гульніў.

Вось з якімі людзьмі даводзіцца змагацца нашаму прафесару Лангдону. Яны задумалі ні больш ні менш — узарваць рэзідэнцыю Папы ў Ватыкане. Зрабіць гэта яны збіраюцца з

дапамогай рэчыва, якое было вынайдзена фізікамі-атамшчыкамі. Усё, што звязана з фізікай, — самая слабая частка. Затое яна кампенсуецца добрай фабулай і цудоўным апісаннем археалагічных помнікаў Рыму. Фактычна гэта цікавы турыстычны гід па вечнаму гораду.

Як і трэба было чакаць, Ватыкан не ў захапленні ад экранізацыі трызненняў Джона Браўна. Тым больш царкоўнікаў ужо пачалі даставаць турысты, якія ходзяць па будынках храмаў толькі для таго, каб пабачыць месцы здымак сцэнаў «Анэлаў і дэманаў».

Але старшыня Амерыканскай каталіцкай лігі не заклікаў да байкоту стужкі, як гэта было, калі на экраны выйшаў «Код Да Вінчы». Цяпер ён папросту прапановаў сябрам грамады інфармаваць адзін аднаго пра нааўнасць антыкаталіцкіх сентыментаў у фільме. Дасюль не зразумелая канчатковая ацэнка фільму з боку Святога прастола. Галоўная газета Ватыкана «*L'Osservatore Romano*» напісала, што Касцёл «не ўхваляе фільм». Між тым, папулярная італьянская газета «*La Stampa*» сцвярджае, што Папа абавязкова выступіць з заклікам байкоту карціны.

З іншага боку, цяжка не пагадзіцца са словамі архіепіскапа Веласія дэ Паолі, які лічыць, што заклік да байкоту хутчэй стане дадатковай рэкламай. Менавіта так было тры гады таму, калі ў кінатэатрах пачалі паказваць «Код Да Вінчы». У Індыі, Пакістане, Іарданіі, Егіпце, Беларусі фільм забаранілі. Ордэн *Opus Dei* (менавіта яго сябры ў фільме — галоўныя ворагі Лангдона) выступіў з пратэстам. З-за шумікі цікавасць да стужкі была папросту шалёнай. Фільм, на здымкі якога пайшло 77 мільёнаў долараў, прынес ягоным стваральнікам больш за 7 мільярдаў прыбытку. Па ўсяму свету карціну глядзелі прыкладна 300 мільёнаў чалавек. Прычым з пункту гледжання мастацтва «Код Да Вінчы» быў вельмі слабы. На сайце *Rotten Tomatoes* (гнильня таматаў), што абірае самы горшы фільм, 25 працэнтаў наведвальнікаў, якія давалі ацэнку карціне, заявілі, што не супраць запусціць у аўтараў карціны «гнилым памідорам». Наўрад ці новы твор Рона Ховарда якасна лепшы.

Так ці інакш, кіношнікі разлічваюць на вялікія прыбыткі. Інакш яны б не заплацілі Тому Хэнксу самы вялікі ганарар у гісторыі: прыкладна 50 мільёнаў долараў.

▶ ЯНЫ ПРА НАС: ЗАМЕЖНАЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

Калі гэта («Усходняе партнёрства») не паход на Усход, то што гэта? Ну а што казалі самі запрошаныя да супрацоўніцтва ў рамках «Усходняга партнёрства»? Асноўным для кіраўнікоў дзяржаваў з'яўляюцца не еўрапейскія стандарты, а куды больш прагматычныя мэты, якія, на іх думку, цалкам дасягальныя. Найбольш адкрыта казалі пра гэта ўкраінскі і беларускі прэзідэнты ў Гомелі... Украінскі прэзідэнт адзначыў важнасць украінска-беларускіх кантактаў з той мэтай, каб высвятляць, «як развіваць праекты, каб атрымаць больш фінансавання з бюджэту ЕС. Мы ў гэтым пытанні вялікія партнёры». Тое ж казаў беларускі калега... А 9 мая Аляксандр Лукашэнка, які не паехаў у Прагу, у сваім стылі адзначыў: «Там (ва

«Усходнім партнёрстве») няма ніякай палітыкі... Пры чым тут правы чалавека і дэмакратыя? Як гэта тычыцца нафты і газу?»

«Фонд эфектыўнай палітыкі» (Расія)

Дзякуючы *Turkcell* (турэцкая фірма, уладальнік кампаніі «Life», якая прадала частку акцыяў шведскай дзяржаўнай фірме) Швецыя не ўключаецца ў супрацоўніцтва з дыктатурай і такім чынам пазбаўляецца адказнасці за гэта. І тым не менш, фактычна яна супрацоўнічае з рэжымам Лукашэнкі. Шведскія аглядальнікі перадаюць сваіх падаткаплацельшчыкаў пра тое, што іх грошы могуць пайсці на падтрымку недэмакратычнага рэжыму ў Беларусі.

«Svenska Dagbladet» (Швецыя)

Другая магчымасць для ЕС заключаецца ў тым, што ён мог бы ўзяць быка за рогі і сур'эзна інвеставаць у гультю супраць Расіі. У палітыкі сфер упываў ёсць свае пагрозы. Збалансаваць каштоўнасці і інтарэсы для ідэалістычных фармацый кшталту ЕС будзе нялёгкай задачай. Аднак усё складаецца не так чорна-бела, як здаецца. Гэта дэманструе падтрымка беларускай апазіцыі спроб ЕС палепшыць адносіны з Мінскам, якая разумее, што на кану незалежнасць дзяржавы.

«Postimees» (Эстонія)

У Мінску назіраюцца аптымістычныя настроі адносна «Усходняга партнёрства», сяброўства ў якім лічыцца заканамерным і пазітыўным

працэсам, што гарантуе стабільнасць цяпер і надзею на будучае рэспублікі ў рамках самай канкурэнтназдольнай і дынамічнай зоны свету. Аднак сярод прадстаўнікоў дзяржаўна-палітычнай эліты РБ адчуваецца незадаволенасць тым, што Еўрасаюз з самага пачатку па-рознаму ставіцца да сяброў шасцёркі: палітычны фармат прывіляванага партнёрства надаецца адным удзельнікам праграмы за кошт іншых, і перш за ўсё Беларусі. Што тычыцца палітычных патрабаванняў ЕС да беларускага рэжыму, то сам кіруючы клас намагаецца пра гэта не казаць. Здаецца, што прэзідэнцкая адміністрацыя і ўрад РБ дрэнна ўяўляюць наступствы для сябе сяброўства ва «Усходнім партнёрстве».

«Материк» (Расія)

МІЖНАРОДНЫЯ НАВІНЫ

БАЛІВІЯ.

РАСКРЫТАЯ ЗМОВА СЕПАРАТЫСТАЎ

У мілую пятніцу 8 мая ў балівійскай правінцыі Санта-Круз падчас спробы продажу цяжкой зброі органамі бяспекі былі затрыманы два чалавекі. Высветлілася, што адзін з іх звязаны са спонсарамі руху за аўтаномію правінцыі Санта-Круз (багатая правінцыя на ўсходзе Балівіі, урад якой выступае супраць сацыялістычнага курсу прэзідэнта Эва Маралеса).

Гэты факт даў падставу атачэнню Маралеса казаць пра наяўнасць змовы супраць прэзідэнта. Прааналізаваўшы спіс апошніх сустрэч гандляра зброяй, паліцыя Балівіі ўзялася за галаву. Аказалася, што яго офіс наведалі і прадстаўнікі еўрапейскага руху правых сепаратыстаў, былыя байцы харвацкай арміі, якая змагалася за незалежнасць. Засвядзюцца ў Балівіі і кіраўнік арганізацыі Logia Secuestri (LS), якая выступае за выхад са складу Румыніі часткі краіны, якая да першай сусветнай належала Венгрыі. Размовы сепаратыстаў Еўропы і Санта-Круз датычыліся галоўным чынам праекту стварэння фірмы для аховы бізнесу, аднак ва ўладаў свае версія: у Санта-Круз рыхтуецца ваенны пераварот.

Па матэрыялах «Junge Welt» (Германія)

ГЕРМАНИЯ. ШТО РАБІЦЬ З ПЕЙНТБОЛАМ?

УФРГ працягваецца грамадская палеміка наконт забароны пейнтболу (гульня, удзельнікі якой страляюць фарбамі). Прычына — мілітарызцкая сутнасць забавы, якая ўздымае цікавасць да гвалту. Хлопец, які нядаўна забіў у адной з нямецкіх школ групу вучняў, быў, як высветліла следства, заўзятым фанатам пейнтболу. На думку псіхолагаў, гульня падштурхнула яго да таго, каб страляць па людзях не фарбай, а кулямі. Ініцыятыва забароны гульні выклікала гучныя пратэсты з боку яе аматараў. Нямецкая ліга пейнтболу налічвае 100 тысяч сяброў. Штогод яны праводзяць 1700 турніраў. Каб не дапусціць забароны, кіраўніцтва лігі не выключае нават магчымасці стварэння палітычнай партыі (папярэдняя назва «Pro-Paintballsport»). Цікава, што аргкамітэт «Pro-Paintballsport» актыўна прыцягвае на свой бок фанатаў кампутарных гульняў. Яны лічаць, што ўрад пасля забароны пейнтболу можа ўзяцца за любую імітацыйную гульню, дзе прысутнічае гвалт.

Па матэрыялах «Tagesszeitung» (Германія)

ВЯЛІКАБРЫТАНИЯ. ПАМЁР ЛЕГЕНДА РАБОЧАГА РУХУ

5 мая ва ўзросце 96 гадоў памёр легенда брытанскага працоўнага руху. Яго звалі Джэк Джонс. У Джэка проста фантастычная біяграфія. Ён нарадзіўся ў Ліверпулі ў 1913 годзе. У 1930-я гады як баец Інтэрнацыянальных брыгад ён змагаўся з франкістамі ў Іспаніі. У сваім родным горадзе Джэк меў рэпутацыю самага радыкальнага антыфашыста, які неаднаразова збіваў сяброў Брытанскага фашысцкага саюзу Эдварда Мослі. Перад пачаткам другой сусветнай вайны стаў дэпутатам гарадскога савета ад партыі лейбарыстаў. Аднак зеніт кар'еры Джонса прыйшоўся на 1970-я, калі ён стаў старшынёй уплывовага Прафсаюза працаўнікоў транспарту (TGWU). Прафсаюз сваімі стачкамі паставіў тагачасны лейбарысцкі ўрад на калені. Аднак на пытанніа агенцтва Gallup у 1977 годзе, брытанцы лічылі, што таварыш Джонс мае больш улады, чым тагачасны прэм'ер-міністр краіны. Пасля выхаду з кіраўніцтва прафсаюзаў Джэк склаў мандат дэпутата парламента і прысвяціў рэшту свайго жыцця барацьбе за правы пенсіянераў. «Гэта быў просты чалавек, які скарыстаўся жыццём для таго, каб дапамагчы простым людзям», — сказаў пра нябожчыка былы лідэр лейбарыстаў Нэйл Кінак.

Па матэрыялах «Morning Star» (Вялікабрытанія)

ЦІКАВА

«РОЗБРАТ» ЗАСТАЕЦЦА

Алег ПЯТРОЎ

Адна з самых незвычайных дэманстрацый у цяперашняй Польшчы адбылася 9 мая ў Познані. Прыкладна дзве тысячы чалавек выйшлі на вуліцу, каб пратэставаць супраць ліквідацыі праекту «Розбрат» (Rozbrat).

Удзельнікі маніфестацыі ў падтрымку праекта ўзялі сабой дзіўны кангламерат сяброў розных партыяў і ініцыятываў, якія ў паўсядзённым жыцці часам ставяцца адзін да аднаго вельмі ваража. Напрыклад, у калоне крочылі побач сябры прафсаюза «Салідарнасць» і прафсаюза, які ў часы камуны выконваў функцыі «прыватнага рамяня партыі». Акрамя таго тут можна было пабачыць анархістаў, крэйзнаўцаў з клубу «Мы з Познані!», экалагаў, артыстаў, трацістаў, актывістаў руху за правы арандатараў жылля, зялёных і нават іншаземцаў, якія прыехалі ў Познань спецыяльна для таго, каб падтрымаць «Розбрат».

Увесь сыр-бор з-за некалькіх баракаў. Дакладней, комплексу баракаў, збудаваных пасля вайны, якія месцяцца на вуліцы Казіміра Пуляўскага. У часы саветаў (або камуны, як кажуць палкі) яны належалі аднаму гандлёваму ведамству. Пасля прыходу дэмакратыі з-за крызісу былі ўладар забыты пра іх. Тым больш, што пра свае правы на зону заявілі нашчадкі тых, каму гэтая тэрыторыя належала да другой сусветнай вайны.

У 1994 годзе група культурных актывістаў заняла адзін з тых баракаў. Яны адрамантавалі дах, паставілі вокны. У ноч з 15 на 16 кастрычніка 1994 года новыя жыхары святочна абвясцілі пра пачатак працы свайго праекту.

Спачатку навасеўлы бачылі «Розбрат» як камуну: яны тут жылі, разам снедалі, разам рамантавалі пакоі, працавалі ў створаным кааператыве, які назваўся «Kolektyw Rozbrat».

Уладам на той час хапала іншых спраў, чым займацца баракамі на Пуляўскага, тым больш, што ліквідаваць «Розбрат» было не вельмі зычна: падобныя сквоты (так называюць на Захадзе захопленыя жыллёвыя прасторы) у дэмакратаў прызыву часоў «Салідарнасці» лічыліся інстытутам дэмакратычнага грамадства.

Навіна пра «Розбрат» паступова зацікавіла іншую моладзь. Спачатку прыйшлі экалагі. У адным бараку стала цесна. Давялося акупваць іншыя. Новыя памяшканні сталі больш функцыянальнымі. Адзін будынак, напрыклад, адвядзены пад канцэртную залу.

У той жа час у «Розбрат» перабраліся музыкі. Сваімі канцэртамі яны ператварылі яго ў своеасаблівы еўрапейскі цэнтр маладой музычнай культуры (каб

выступіць у «Розбраце» музыкі прыязджалі нават з ЗША). Хутка «Розбрат» ператварыўся ў клуб панк-культуры, што аўтаматычна прыцягнула сюды неафашыстаў — заклітых праціўнікаў панкаў.

У лютым 1996-га карычневыя атаквалі «Розбрат». 12 чалавек са значкамі свастыкі нішчылі ўсё, што трапілася ім пад руку. Адно з дзяўчы, якая начавала ў бараку, ударылі нажом. Пасля чаго нападнікі збеглі. Справа мела вялікі рэзананс: на «Розбрат» прыехалі журналісты, паліцыя, супрацоўнікі пракуратуры. Інтэрэс уладаў да праекту прымусіў шматлікіх піянераў «Розбрату» сысці жыць у нармальныя кватэры.

Гэта паспрыяла змене канцэпцыі праекту. Было вырашана адмовіцца ад мадэлі камуны і зрабіць на базе сквоту незалежны культурны цэнтр.

Такая формула аказалася паспяховай. Сёння слова «Розбрат» вядома кожнаму маладому чалавеку ва Усходняй Еўропе, які прытрымліваецца альтэрнатыўных поглядаў. «Мільям актэнтам Познані» назваў «Розбрат» адзін з мясцовых журналістаў. Сквот «Розбрат» значыць вельмі шмат і для маладых беларускіх музыкаў і літаратараў, якія часта там выступаюць. Тут, дарэчы, адбываўся адмысловы культурны фестываль, прысвечаны Беларусі.

Аднак «Розбрат» — гэта не толькі тэатр, канцэртны, выставы, чытанні, мастацкая галерэя, бясплатныя курсы адукацыі і таксама бясплатны інтэрнэт-клуб. Гэта пульс грамадскага жыцця сталіцы ваяводства Вялікай Польшчы.

Сёння на базе «Розбрата» працуе шэраг грамадскіх ініцыятываў — ад крэйзнаўчых да праваабарончых.

У 1997 годзе анархісты адчынілі на «Розбраце» нешта нахшталт вольнага ўніверсітэта. Лекцыі тут чытаюць такія вядомыя асобы, як заснавальнік прафсаюза «Салідарнасць» Анджэй Гвезда.

Аднак па ходу таго, як «Розбрат» ператварыўся ў культурны феномен, ён усё больш цікавіў гандляроў нерухомаму (вуліца Пуляўскага — гэта амаль цэнтр). Нехта, напрыклад, прапанаваў пабудавань тут вілу класу локс. Аднак на нядаўна прынятым плане рэканструкцыі цэнтра горада, «Розбрат» павінен быць ліквідаваны.

Заклікаючы захаваць «Розбрат», прыхільнікі праекту, безумоўна, спасылаюцца на прыклад Хрысціянні. Хрысціянні — раён у Капенгагене, захоплены напрыканцы 1960-х моладдзю. У 1989 годзе гэты гарадок хіпі атрымаў аўтаномію. З часам ён стаў адным з цэнтраў моладзевага турызму, які прыносіць у бюджэт горада шалёныя грошы.

Ці атрымаецца паўтарыць нешта падобнае ва Усходняй Еўропе? Калі не атрымаецца, будзе сапраўды шкада. Цяжка не пагадзіцца са словамі аднаго з удзельнікаў маніфестацыі 9 мая: «Розбрат» — гэта тое, што робіць Познань не падобнай на іншыя гарады».

Дэманстрацыя ў абарону сквоту скончылася на адной з гістарычных вуліц Познані, дзе сёння ніхто не жыве. Усіх жыхароў выселілі з іх кватэр, паколькі тут плануецца пабудавань новыя дарэгія апартаменты і офісы. Маніфестанты на знак доказу рашучасці сваіх намераў захаваць «Розбрат» сімвалічна захапілі адзін з тых пустых будынкаў.

МЕРКАВАННЕ

ЗА БЛОГ — У ТУРМУ

Ніжня палата казахскага парламента ўсё ж прыняла папраўкі да закону аб СМІ. Адпаведна ім, дзённік у Жывым журнале будзе цяпер разглядацца як звычайны СМІ з усімі прававымі наступствамі для ягонага аўтара. Пра закон аб СМІ і свабоду інтэрнэт-выданняў у Казахстане журналіст «НЧ» Алег Новікаў размаўляе з казахскім журналістам Андрэем Грышыным.

— *Наколькі развітая ў Казахстане блогасфера, колькі модна ўдзельнічаць у інтэрнэт-форумах? Ці ставяць сябе блогеры, як, напрыклад, у Беларусі, у апазіцыю рэжыму? Які прававы статус у незалежных СМІ ў інтэрнэце?*

— 3 прававым статусам інтэрнэт-выданняў сітуацыя супярэчлівая. У нас няма зразумелых законаў, і таму некаторыя выданні, якія хацелі б мець правы СМІ, ідуць на рэгістрацыю. Іншыя працуюць так, як лічаць патрэбным. Аднак пры неабходнасці адсутнасць заканадаўства дазваляе іх лёгка штрафваць або папросту блакаваць. Незадавальненне ўладай часцей праяўляюць інтэрнэт-выданні, а не самі блогеры. Сапраўднага палітычнага блогерства ў нас яшчэ няма. За выключэннем блога Рахата Аліева (былы зяць Назарбаева, які пасварыўся з цесцем і збег у Аўстрыю), ніводны іншы блог або чат не выклікае асаблівых праблемаў.

Што тычыцца блогаў і чатаў — усё гэта дастаткова папулярна, аднак трэба звярнуць увагу на тое, што доступ у інтэрнэт маюць максімум 10 працэнтаў жыхароў Казахстана. На ўрадавым узроўні нават спрабуюць зрабіць папулярным вядзенне блогаў (першым з палітыкаў блог завёў прэм'ер-міністр, а за ім па традыцыі пацягнуліся кіраўнікі гарвыканкамаў і губернатараў. Праўда, калі блог кіраўніка ўраду рэгулярна абнаўляецца, і нават нехта адказвае на пытанні наведвальнікаў, то астатнія папросту абмяжоўваюцца стварэннем блога, а потым пра яго забываюць.

— *Як даўно і якімі сродкамі ўлады краіны пачалі кантраляваць інтэрнэт?*

— Кантроль вядзецца даўно. Ужо 10 гадоў прайшло пасля таго, як з'явіўся першы апазіцыйны сайт былога прэм'ера Акежана Кажэгельдзіна. Паколькі заканадаўствам кантроль за інтэрнэтам не даручаны канкрэтнаму дзяржаўнаму органу, інтэрнэтам займаецца шмат ведамстваў: Камітэт нацыянальнай бяспекі, Адміністрацыя прэзідэнта, пракуратура (у залежнасці ад таго, па чых інтарэсах б'е інфармацыя). Акрамя таго, 5–6 гадоў таму ў краіне з'явіўся Білінг-цэнтр. Пра тое, чым ён канкрэтна займаецца, вядома няшмат, аднак у яго задачы таксама ўваходзіць сачыць за тэлефоннымі перамовамі і кантраляваць інтэрнэт.

Як неспрэдна кантралюецца сеціва — загадка. Аднак раней ужывалі блакіроўку на тэрыторыі Казахстана, выпіскае з зоны kz (цяпер усе даўно адсюль сышлі), адабранне ў выданні імя. Апошнім часам пракуратура ў першы раз нечакана папярэдзіла сайты пра тое, што не павінны з'яўляцца каментары, якія распальваюць міжнацыянальныя канфлікты. У выніку адзін сайт *posit* за такіх каментары быў вымушаны па рашэнню пракуратуры часова прыпыніць працу. Пасля гэтага ўсе задумаліся і перагледзелі сваю палітыку размяшчэння каментараяў.

— *Якая сітуацыя са свабодай інтэрнэта ў іншых краінах Цэнтральнай Азіі?*

— Цэнтральная Азія — вялікая, і ў кожнай краіне ёсць свае метады. У Туркменістане ўсяго дзесяць сайтаў на ўсю краіну. Інтэрнэт там даступны выключна некаторым юрыдычным асобам. Ва Узбекістане за прагляд апазіцыйнага сайта можна трапіць у турму. У іншых не ўсё так дрэнна, хаця Таджыкістан, Кіргізія і Казахстан усё роўна рухаюцца ў бок абмежавання інтэрнэту. Аднак Казахстан, здаецца, абышоў таджыкаў і кіргізаў, калі на заканадаўчым узроўні вырашыў кантраляваць блогасферу і чаты.

— *Як самі ўлады тлумачаць гэты крок?*

— Натуральна, клопатам пра інфармацыйную бяспеку, абаронай правоў грамадзян ад хуліганаў з сеці, роўнасцю правоў блогераў і журналістаў. Такім чынам, блогеры, як і журналісты, атрымліваюць некаторыя правы, аднак ці патрэбныя яны блогерам? Увогуле, ідэя абмежавання блогерства ўзнікла, як толькі Рахат Аліеў, якому надакучыла абараняць свой сайт ад атак хакераў, папросту завёў сабе блог у ЖЖ. Народ у прынцыпе разумее, адкуль ногі растуць у новага закона.

— *Якім будзе механізм пошуку і пакарання парушальнікаў закону? І хто будзе праглядаць блогі і чаты?*

— Цяжка сказаць. Спачатку планавалася, што такія функцыі возьме на сябе пракуратура. Аднак зараз дэпутаты вырашылі адмовіць пракуратуры ў правах зачыняць сайты. Думаю, што ўсё будзе працаваць па прынцыпу, які быў раней: у каго што баліць, той і будзе гэта праглядаць.

— *Якая рэакцыя грамадства, апазіцыі і саміх блогераў?*

— А якая можа быць рэакцыя на відавочнае трызнненне? Спачатку не паверылі, аднак калі справа зайшла занадта далёка, позна было ўжо чыніць нейкі супраціў. Аднак паколькі народ у нас відавочна не жадае лезці на ражон, звязвацца з уладамі, то ўсе пратэсты звяліся да заяў, публікацый, лістоў на Запад, арганізацыі «круглых сталаў» і серыі флэшмобаў, якіх органы не далі правесці. Па вопыту можна казаць, што такія дзеянні не маюць вынікаў.

— *Можна, блогеры ўжо прыдумалі якія-небудзь тэхнічныя спосабы для таго, каб далей весці свае дзённікі, захаваўшы пры гэтым ананімнасць?*

— Мне здаецца, што блогерам увогуле мала цікава, што адбываецца вакол новага заканадаўства. Палітыкай у Казахстане займаецца вельмі абмежаванае кола людзей, прычым імі выкарыстоўваюцца для гэтага не чаты, а інтэрнэт-выданні.

— *Закляты вораг Назарбаева Рахат Аліеў, каментуючы закон, піша на сваім блогу, што наступным крокам будзе поўная забарона інтэрнэта ў Казахстане. Насколькі гэта верагодна?*

— Наўрад ці справа дойдзе да гэтага. Хутчэй за ўсё, улады ўсё пралічылі на два крокі наперад. Пэўныя праблемы прыносяць дзяржаве апазіцыйныя сайты, аднак іх не так шмат. Так што пры жаданні зачыніць або заблакаваць іх будзе не цяжка. А далей уступаюць у дзеянне новыя папраўкі, якія перасякуць спробы апазіцыі сысці ў блогасферу. І доступ у інтэрнэт пры гэтым можна не перакрываць.

ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

ФІДЭЛЬ КАСТРА

Былы кіраўнік Кубы, нягледзячы на жорсткі ложкавы рэжым, працягвае ўплываць на знешнюю палітыку краіны з дапамогай звычайнай асадкі. Кожны дзень ён піша нататкі для ўласнай калонкі ў газеце кампартыі. Матэрыялы калонкі часта выклікаюць скандалы, паколькі фактычна лічацца заявамі кубінскага МЗС. Апошні скандал звязаны са «свіным грыпам». Фідэль Кастра напісаў, што мексіканскія ўлады даўно ведалі пра H1N1, аднак хавалі праўду, каб не сарваць візіт Барака Абама, які наведаў краіну ў сярэдзіне красавіка. Менавіта пасля заканчэння візіту з'явілася афіцыйная інфармацыя пра пачатак эпідэміі. Заяву Кастра ўжо пракаментавалі мексіканскія ўлады. Яны рашуча пратэстуюць, спасылаючыся на тое, што сітуацыю ў краіне кантралююць не чыноўнікі, а Сусветная арганізацыя аховы здароў. Палітолагі не выключаюць, што інсінуацыі Кастра могуць прывесці да дыпламатычнага скандалу. У прынцыпе, напісанае можна лічыць рэакцыяй на навіну пра тое, што ў Кубе зарэгістраваны першыя хворыя на «свіны грып». Гэта мексіканскі студэнт, які вучыцца ў адным з правінцыйных гарадоў Кубы. Медыцынская сістэма — галоўны канек кубінскай афіцыйнай прапаганды, і калі краіна не справіцца з вірусам, міф пра самую лепшую медыцыну дапамогу можа быць пахаваны, а разам з ім — і пазітыўны імідж рэжыму.

ИСЛАМ КАРЫМАЎ

Прэзідэнт Узбекістана рыхтуецца да ўзбекскіх Дажынак. Уся сталіца краіны перакопаная, ідуць будоўлі, кладуцца новыя трасы, садзяцца дрэвы. У гэтым годзе Дзень гораду будзе асаблівы. Прэзідэнт Карымаў лічыць, што менавіта ў 2009-м гораду споўніцца 2000 гадоў. Гэта лічба асабліва цікавая з улікам таго, што толькі пяць гадоў таму горад ужо святкаваў 2000-ы юбілей. Аднак уладу гэта мала турбуе,

тым больш, што лаяльныя гісторыкі дэманструюць журналістам нейкія археалагічныя доказы. Ніхто дакладна не ведае, калі сапраўды быў заснаваны горад, аднак яго жыхарам з нагоды той гадавіны давядзіцца цяжка. У прыватнасці, у Ташкенце забаранілі сушыць бялізну на балконах па прычыне таго, што... гэта не адпавядае нацыянальным традыцыям. Віноўнікаў чакае спачатку папярэджанне, потым штраф, і нарэшце — прымуовае высяленне з дому праз суд. Пра тое, што бялізна — гэта не жартачкі, сведчаць маштабы міліцэйскай акцыі: цяпер міліцыянеры абходзяць дамы і інструментуюць жыхароў наконнт новага закону. Цяжка сказаць пра сапраўдныя прычыны кампаніі супраць бялізны на балконах. Аднак варта будзе згадаць, што пару гадоў таму па асабістаму патрабаванню Карымава ў краіне быў забаронены більярд.

ПЁТР ФАРФАЛ

Кіраўнік польскага нацыянальнага тэлебачання (TVP) даўно ўжо кстаў заклятым ворагам ліберальных і левых польскіх медыя: ён пачынаў сваю кар'еру як неанаяцст, а пасля сышоў у партыю правых кансерватараў, і нарэшце апынуўся ў крэсле дырэктара TVP. З гэтай пасады яго ўжо неаднаразова спрабавалі скінуць. Напрыклад, праціўнікі Фарфала развярнулі кампанію супраць рашэння TVP не трансляваць канцэрт у падтрымку дэмакратыі ў Беларусі. Аднак Пётр насуперак усім намаганням сваіх ворагаў пасаду не пакінуў. Усё дзякуючы пазіцыі левых і лібералаў, якія не жадаюць, каб TVP узначаліў прадстаўнік партыі прэзідэнта. І вось новая газетная атака на Фарфала. У цэнтры кампаніі, якую распачала «Gazeta Wyborcza», яўныя сімпатыі TVP да адной з партый, якая ўдзельнічае ў выбарах у Еўрапарламент. Размова пра партыю «Libertas», што выступае супраць Канстытуцыі ЕС. Пётр не толькі займае першае месца ў выбарчым спісе «Libertas», ён актыўна рэкламуе партыю, выкарыстоўваючы рэсурсы TVP. Па сутнасці маргінальная партыя згадваецца ў навінах на тым жа ўзроўні, як урадавыя і парламенцкія партыі. Трэба дадаць, што левым і лібералам выгоды раскол на правым флангу. А менавіта гэтым зараз фактычна займаецца цяперашні дырэктар TVP.

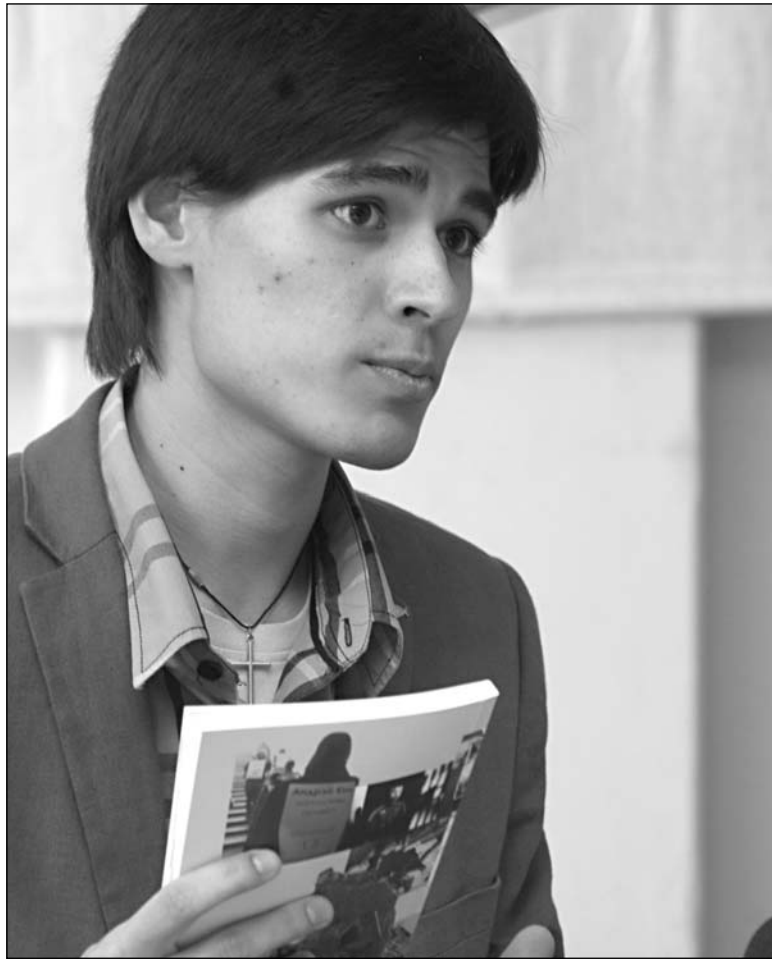

▶ НОВАЯ ГЕНЕРАЦИЯ

ЛОНДАН—МІНСК—БАБРУЙСК, ЗНОЎ ЛОНДАН

Марыя МАРТЫСЕВІЧ

Камера папярэдняга зняволення, у якой яго трымалі да суда, была памерам не больш за памяшканне бара «Лондан». Ён кажа гэта, бо прыходзіцца да слова: мы размаўляем у бары «Лондан» — наймініяцюрнейшай з усіх модных кафэшак Мінска. Але гэта здаецца мне ці не самым значным з усяго, прамоўленага ім за вечар. Важна тое, што тут Андрэй Кім знаходзіцца па свайёй волі — гэта ён абіраў месца, дзе мы сустрэнемся. Любоў да «Лондана» і «лонданцаў» — адна з тых рэчаў, якая, нягледзячы ні на што, не змянілася. Прыходзіць сюды — азначае для яго вяртацца на месца «былых злачыстваў»: пакуль не выгналі з гістаку, ён сачкаваў тут заняткі фізкультуры.

Андрэй Кім. 4 мая 2009

10 студзеня 2008 года грамадскі актывіст моладзевай ініцыятывы «Ініцыятыва» Андрэй Кім (1986 года нараджэння) быў арыштаваны, а 22 сакавіка яго судзілі па абвінавачванні ў арганізацыі масавых беспарадкаў (выйшаў на мітынг прадпрыемальнікаў) і супрацьпраўных дзеянняў у дачыненні да супрацоўніка міліцыі (балюча ўдарыў). Нягледзячы на відэамагнеты, дзе было выразна бачна, што побач з міліцыянтам быў іншы чалавек, хлопца асудзілі на паўтары гады калоніі. Увесь працэс суправаджаўся шырокім міжнародным рэзанансам і акцыямі падтрымкі — найбольш уражвала актыўнасць сяброў палітвязня, мэта якіх была падбадзёрыць таварыша ў няпростай сітуацыі, прыцягнуць увагу да яго становішча негвалтоўнымі, пацыфісцкімі сродкамі (дасылалі паштоўкі, малявалі коміксы). 20 жніўня 2008 года Кім быў вызвалены па асабістым загадзе прэзідэнта краіны. Вось, у двух словах, гісторыя таго, як яго жыццё распалавілася на «да» і «пасля».

Да: «Чырвоная шапачка»

Адзін з самых папулярных напойў у бары «Лондан» — гарачы парэчавы кампот з цукатамі пад назвай «Чырвоная шапачка». Салодкае пітво для легкадумных дзяўчатак, якія і ўявіць не могуць, што неўзабаве спаткаюцца з воўкам. Хачу выбраць яго, але вагаюся — прыемнае хваляванне перад меню, знаёмае яшчэ са старэйшых класаў школы. Мае аднакласнікі падзяляліся на тых, хто сачкаваў фізру ў курылцы, тых, хто сачкаваў фізру ў летняй кафэшцы ля ўніверсаму, і тых, хто фізру ўвогуле не сачкаваў, а зацята ганяў у футбол

і на «выдатна» здаваў нарматывы. Асабіста я ўваходзіла ў групу нумар два, і ў гэтым Андрэй Кім мне, безумоўна, блізкі.

Але ўсё адно гэты герой даецца мне цяжэй за іншых. Найперш таму, што спачатку мне было не да канца ясна, пра што тут можна пісаць. Чаму менавіта Андрэй Кім і пры чым тут партрэт пакалення. У Мінску ёсць безліч такіх сама субтыльна-інтэлігентных хлопцаў, заўсёдна багемных кавярань, якія ведаюць меню напамяць і сябруюць з афіцыянтамі. Абаяльных, разумных, начытаных суразмоўцаў. Чаму мне не падыйсці да лобогі з іх? У той жа час, у беларускіх турмах адбывалі, адбываюць і яшчэ будучы адбываць зняволенне безліч маладых беларусаў. Сярод іх, на жаль, і «палітычныя»... Ключ я знайшла восць дзе: у маім разуменні гэтыя дзве іпастасі — «зэка» і «багемь» — не могуць спалучацца ў адным чалавеку.

Нягледзячы на тое, што мне цяжка было ўявіць майго знаёмага Андрэя Кіма за кратамі, інфармацыя пра тое, што яго арыштавалі па такім сур'ёзным абвінавачванні, не выклікала ў мяне асаблівага здзіўлення. Да гэтай падзеі Андрэй Кім уяўляў сабой сумесь некалькіх тыпажоў: грамадскі актывіст, аматар інтэлектуальных гульняў, студэнт-гісторык і фанат літаратуры фэнтэзі. Ён меў даўгія валасы, стужачку ў іх, значкі на запячкі і адначасова тры ідэі ў галаве. Усе тры ідэі ён імкнуўся вокамагненна ажыццявіць, мала думаючы пра метады і наступствы. Здавалася, ён займаўся адначасова ўсім — і не рабіў нічога. І пры гэтым прамяніўся пазітывам і паўсюль меў сяброў, знаёмых і проста людзей, што добра да яго ставіліся.

Безадносна канкрэтных лёсаў маіх аднакласнікаў, тры магчымых спосабы сачкаваць фізкультуру ў маёй школе здаюцца мне тымі трыма шляхамі, па якіх светапоглядна разыходзіцца беларуская моладзь, калі надыходзіць час прымаць самастойныя рашэнні. Можна, канешне, дэманізаваўшы, як гэта ў нашай інтэлігентнай водзіцца, уладныя і сілавыя структуры, высунуць меркаванне, што рэжым пабачыў у Андрэі Кіме аднаго з (чатырнаццаці) патэнцыйных лідэраў маладой апазіцыі, і палічыў за лепшае яго нейтралізаваць. Але мне больш верагоднай здаецца іншая версія. Ім — ну, тым, хто са спортзалі, — проста не спадабаўся валасаты пацан у акулярах, і яны запыклі яго да тых, хто з курылкі.

Там: чыфір

На Валадарцы і на зоне ў Бабруйску яму сустрэліся «вельмі цікавыя людзі». І вельмі розныя: дырэктары прадпрыемстваў, чыноўнікі, скінхэды і нават «пляменнік Ядвігі Паплаўскай». Нарканы, хабарнікі і стукачы — частае насельніцтва беларускіх СІЗА. У камеры памерам з «Лондан» было сапраўды цяжка: людзей як селядцоў у бочцы, сядзець 24 гадзіны даводзілася ў прамым, а не пераносным сэнсе, а спаць — па чарзе. Пасля суду і пераводу ў бабруйскую калонію дыхаць стала прасторней, але пачаліся асабліва існавання асуджанага зэка. «Артыкул у мяне быў паважаны, да таго ж на міжнародным узроўні мяне прызналі палітвязнем. Да такіх на зоне ставяцца нават больш чым нармальна. Зэкі падыходзілі, ціснулі руку: Андрэй, мы з табою».

Турма больш не чорная — Андрэй аптае мяне і бар «Лондан» абазнанасацо ў «паняціях». Назмену ўладзе крымінальных аўтарытэтаў прыйшла ўлада адміністрацыі. Тым не менш, трываць цяжкую аўру пенітэнцыярнай установы было вельмі няпроста: зэкі — азлоблены, недаверлівы народ, які кіруецца найперш уласнай выгадай. Законы звычайнага грамадства там не дзейнічаюць. У той жа час было і чаму павучыцца: «Я зшокам даведаўся, — смяецца, — што аўтарытэты на зоне не чыфіраць».

Нягледзячы на кепскі зрок і праблему з вачыма, праз якую давялося ляжаць у турэмнай «бальнічцы», увесь час зняволення Андрэй Кім перакладаў кнігу ўлюбёнага пісьменніка — першую частку «Хронік Нарніі» Клайва Стэйлза Льюіса. Пераклад — амаль цалкам зроблены чарнавік кнігі — на жаль, на волю забраць не ўдалося. Але сама постаць Льюіса — фактычна ключавая ва ўсім, што адбывалася.

Андрэй Кім зачытваўся Льюісам з дзяцінства. Пісьменнік гэты варты кананізацыі ўсімі хрысціянскімі канфесіямі адначасова. У прыдуманай ім казачнай краіне Нарнія, населенай чараўнікамі і жывёламі, што гавораць, мае месца бітва паміж Добром і Злом — праз біблейскія ідэі, уплеченыя ў свае кнігі, праз хрысціянскія каштоўнасці, ім прапагандаваныя, Льюіс прывёў да веры неверагодную колькасць моладзі па ўсім свеце. Менавіта да веры і разумення Бога, а не ў царкву: царкву кожны потым абіраў сабе сам, адпаведна тым ці іншым перакананням. Асабліва актуальным у гэтым плане Льюіс стаўся ў атэістычным грамадстве былога СССР, з яго «ненамаленым» пакаленнем 1980-х, дзецьмі бацькоў, а то і ўнукамі дзядуль-бабуль атэістаў.

Кім — пратэстант, але ў калоніі ён скарыстоўваў кожную магчымасць пабыць у турэмнай праваслаўнай царкве — яго ратавала сама атмасфера храму. «Бацошка, калі мяне спавядаў, сказаў: у табе няма граху», — Кім кажа пра гэта з гонарам, як пра адно з найважнейшых дасягненняў у жыцці. На мітынгі, да грамадскіх пратэстаў яго прывяло пачуццё несправядлівасці, асабліва вострае ў вернікаў-хрысціянаў.

Вызвалялі Кіма гэтак жа нечакана, як асуджалі, — хоць звычайна такая працэдура займае цэлы дзень. Далі на зборы сем хвілінаў і выставілі за браму.

Пасля: «Цюлень»

З турмы 22-гадова Андрэй Кім выйшаў старым. Прынамсі, гэтак ён адчувае. За тры гады, што прайшлі з сакавіка 2006-га, ён змяніўся амаль непазнавальна. Я найперш пра ўнутраны свет. Мудрасць — гэта замоцна сказана, але хлопец паспайкаў. Зразумеў, што «торгацца ў розныя бакі не мае сэнсу».

Кім — прозвішча па кудзелі. Маці Андрэя з аднаго боку паходзіць з сям'і рускага праваслаўнага духавенства і з роду карэйскага

вайскоўца на расійскай службе — з іншага. Андрэй расказвае, у чым, на яго погляд, іншасць культуры і выхавання яго маці ў параўнанні з тутэйшай. Чарговае збіццё чалавека на вуліцы, мітынг, незаконныя арышты шакуюць яе кожны раз нанова: «Яна не можа прызвычаіцца да несправядлівасці. Я, як многія беларусы (і ў гэтым наша праблема), успрымаю гэта больш млява і абіякава, нават — як дадзенае».

На маё ідыёцкае пытанне: «Кім Кі Дук ці Кім Чэн Ир?» — Андрэй Кім адказвае так: «Я лічу, кожны з нас мае патэнцыял і магчымасці правядыра нацыі. Іншая справа, ці хопіць у нас сілы волі і сумлення ад гэтага адмовіцца. Я восць адмовіўся».

А Кім Кі Дук... так, яму неверагодна блізкія фільмы выдатнага карэйскага рэжысёра — квінтэсэнцыя будысцкага спакою і фірмовай азіяцкай рэзкасці і жорсткасці. «З зоны я вынес жорсткасць, агрэсіўнасць і злобу. Інакш там нельга — кожную хвіліну даводзіцца адстойваць сваю годнасць і свярджаць сваё месца ў тым соцыуме. Мая задача — пазбаўляцца ад усяго гэтага. Гэтага ад мяне вымагае вера. Хрысціянства, мараль маюць галоўнае значэнне ў маім жыццёвым выбары. Таму я не з'ехаў вучыцца за мяжу ці на заробкі ў Маскву. Калісьці я марыў стаць місіянерам і паехаць у Афрыку, але потым зразумеў, што нельга нікуды выпраўляцца: місіянеры патрэбныя Беларусі». Па словах Андрэя, яго жыццё, калі зірнуць з боку, — гэта параза за паразай: выключэнне з універсу, адсідка і беспрацоўе пасля вызвалення. Але паколькі тыя крокі, што ён зрабіў, дыктуюць яму тыя перакананні, якія ён лічыць правільнымі, у суме гэта можна лічыць шляхам да перамогі. Прынамсі, яго асабіста.

З гістаку «за палітыку» Андрэй Кім паляцеў даўным-даўно, але не шкадуе, бо адчувае: гісторыя — гэта не ягонае. Як, зрэшты, і палітыка, за якую паляцеў. Анягож, чалавеку з такімі разнастайнымі цікаўнасцямі мусіла б падыйсці нешта інтэльдэсцінальнае. З усяго, чым яму было б цікава займацца ў будучыні, ён абраў дыстанцыйнае навучанне ў ЕГУ па спецыяльнасці медыі і камунікацыі. Найперш яго цікавіць рэклама: «Радзіме патрэбныя піяршчыкі». З усіх магчымых стратэгіяў грамадскай дзейнасці абраў кампенсаторную. Моладзі не хапае прыгожых паштовак, каб віншаваць адзін аднаго з беларускімі святамі (той жа Дзень Волі) або з усімі іншымі святамі па-беларуску.

А яшчэ беларусам бракуе добрага настрою і ўсмешак, лічыць Андрэй, і таму штогод яны з сябрамі купляюць кветкі і выходзяць дарыць іх незнаёмым людзям на вуліцу. «Крэатыў і, галоўнае, — дапамагаць людзям, — так ён акрэслівае свае планы на будучыню. — Я, можа, міліцыянтам бы стаў, калі б не такая краіна». У «Лондане» ён замовіў свой любімы напой «Цюлень» — лімонны, з міндалем і кіслінкай, каб прыемней было піць няспешліва і думаць.

▶ З НАГОДЫ

ПАМ'ЯЦІ ВІТАЛЯ ЦВІРКІ

Аляксей ХАДЫКА

Вялікая экспазіцыя пейзажаў і нацюрмортаў класіка беларускага жывапісу другой паловы ХХ стагоддзя Віталія Канстанцінавіча Цвірка (1913–1993) працуе ў мінскім Палацы мастацтваў да 31 мая 2009 года. У залі на другім паверсе з фондаў Беларускага саюзу мастакоў з калекцыі сям'і патрыярха беларускага жывапісу прадстаўлена некалькі дзесяткаў выдатных твораў, многія з якіх доўгі гады былі не даступныя аматарам прыгожага.

Падзея, якую не варта прамінуць, бо творчасць Цвірка — як ланцужок, што звязвае найбольш значныя моманты мастацкага жыцця краіны. Ад Віцебскай школы (у 1929–1932 гадах Цвірка вучыўся ў Віцебскім мастацкім тэхнікуме ў І. Ахрэмчыка, Ул. Хрусталёва) да ўзнікнення паўнаўраўнаважанай сістэмы мастацкай адукацыі ў сталіцы. Віталь Канстанцінавіч з 1953 года выкладаў, а затым і ачольваў кафедру жывапісу ў Беларускай тэатральна-мастацкай інстытуце, а ў 1958–1960 гадах быў яго рэктарам.

Варта таксама адзначыць, што талент Віталія Цвірка выявіў яшчэ ў мінскай школе (пасля пераезду сям'і яго бацькі, гомельскага настаўніка, у сталіцу) выдатны мастак, які не грэбаваў выкладаннем у звычайных навучальных устаноўках — Міхаіл Станюта. А таксама заўважыў сусед па доме, Кандрат Крапіва, якому апрача літаратурнага быў не чужы і дар малявання. І магчыма, пазнейшы ад'езд на вучобу ў Маскоўскі дзяржаўны мастацкі інстытут (1935–1942), дзе Цвірка навучаўся ў Г. Ражскага, П. Пакаржэўскага і С. Герасімава, не толькі ўдасканаліў яго жывапісны талент, але і выратаваў жыццё. У Маскве рэпрэсіі супраць інтэлігенцыі на

Зварот да жанру нацюрморта ў 80–90-я гады мінулага стагоддзя — своеасаблівы апафеоз тэхнічнай свабоды ў творчасці мастака, калі пэндзаль атрымлівае максімальную лёгкасць, а колеры кветак, садавіны, гародніны сваёй яскравай шчырасцю спрачаюцца з першапачатковай фактурай прадметаў. Але і ў шэрагу нацюрмортаў, як напамін пра вечнае, — кампазіцыя з Укражываннем

фоне сітуацыі ў Мінску канца 1930-х былі зусім сціплымі.

Вядома, што Цвірка, выканаўшы для Музея гісторыі Вялікай Айчыннай вайны серыю мемарыяльных партрэтаў, да жанру партрэта ўвогуле звяртаўся рэдка, застаючыся найперш мастаком пейзажыстам. Мемарыялізацыя савецкай гісторыі магла добра падкарміць творцу ў тыя часы, але гэты выбар мастака свядома не задавальняў. Дэкларатыўна-патрыятычным кампазіцыям была аддадзена толькі сімваліч-

ная даніна: хіба што «Палонных вядуць» (1945) ды «Паўстанне рыбакоў на возеры Нарач» (1957). Але тых палотнаў на выставе няма. Затое ў яго творчасці спакаля, але настойліва выяўляліся іншыя, вечныя тэмы.

Аматары беларускай даўніны памятаюць выставу ікананічных абразоў XVI–XVIII стагоддзяў з калекцыі Віталія Канстанцінавіча, якая прайшла ў сярэдзіне 1990-х у Нацыянальным мастацкім музеі. Цягам сваіх вандровак па краіне, малючы краявіды, цэнтральнай дамінантай на якіх вельмі часта рабіліся храмы, мастак, калі мог, ратаваў старадаўнія шэдэўры з зачынёных святыняў. Падобна свеч-

дробныя дадатковыя акцэнтны — рытмы лёгкіх, свабодна накрэсленых па паверхні палатна ўзораў дрэў і галінак, часам пазначаных адным-двума рухамі пэндзля постацей людзей.

Краявіды — ад звычайных лепельскіх пагоркаў, на якіх проста рыбакі раскідалі сушыцца свае сеткі, да знакавых купалаўскай Вязынкі, коласаўскай Мікалаеўшчыны, нёманскіх берагоў з абрысамі Каложскай царквы. Зварот да жанру нацюрморта ў 80–90-я гады мінулага стагоддзя — своеасаблівы апафеоз тэхнічнай свабоды ў творчасці мастака, калі пэндзаль атрымлівае максімальную лёгкасць, а колеры кветак, садавіны, гародніны сваёй яскравай шчырасцю спрачаюцца з першапачатковай фактурай прадметаў. Але і ў шэрагу нацюрмортаў, як напамін пра вечнае, — кампазіцыя з Укражываннем.

Выпрацаваўшы свой стыль, Цвірка нікому са сваіх вучняў (а сярод іх ці не ўсе пейзажысты Беларусі цяперашняга старэйшага пакалення, ад М. Казакевіча да Л. Шчамялёва) яго не навязваў. Невыпадкова Л. Шчамялёў, гаворачы пра Цвірку, звычайна падкрэслівае, што той падтрымаў яго ў «няпростых пошуках мастакоўскага «я».

А на заканчэнне — некалькі заўваг пра асаблівасці нацыянальнай памяці ў Беларусі. Здавалася, яшчэ ў 1996 годзе выйшла пастанова прэм'ера краіны С. Лінга пра ўшанаванне Віталія Цвірка, мемарыяльная дошка ў яго гонар з'явілася на вуліцы Валадарскага, 21, ужо тры гады пад куратарствам старшыні міжнароднай гільдыі жывапісцаў Ф. Ястраба адбываюцца Міжнародныя фестывалі пейзажу ў гонар Цвірка з выставамі ў Нацыянальнай бібліятэцы. Але варты лепшага стан работ мастака на бягучай экспазіцыі ў Палацы мастацтваў (шэраг палотнаў патрабуе рэстаўрацыі) нагадаў пра агульную праблему захавання якасных мастацкіх твораў, якія належаць дзяржаве. Ці вартыя карціны Цвірка ўпрыгожваць калідоры аднаго з гэталяў у ваколіцах Мінска або быць схаванымі ў рэжымнай Беларускай ваеннай акадэміі? Ёсць пра што пакапаціцца — да стагоддзя мастака засталася менш за 4 гады.

▼ ВЫСТАВЫ

КАВА-АРТ

У сталічнай кавярні «Амата кава» ўпершыню ў Беларусі праходзіць выстава карцін, напісаных эспрэса.

У экспазіцыі 10 работ, створаных на акварэльнай паперы з дапамогай натуральнай кавы ў тэхніцы «кава-арт». У асноўным на іх намаляваны гістарычныя славутасці Італіі, фантазіі на тэму карцін старых італьянскіх майстроў.

Як зазначыў на прэзентацыі экспазіцыі 12 мая мастак Андрэй Осіпаў, кававая палітра — ад светла-жоўтага да цёмна-карычневага — добра падыходзіць для стварэння эфекту даўніны. Акрамя таго, паколькі «Амата» з'яўляецца італьянскай каварняй, «часцінка гэтай краіны» стварае ў кавярні патрэбную атмасферу. Паводле слоў Осіпава, наведвальнікі могуць не толькі паглядзець карціны, але панюхаць і нават паспрабаваць іх на смак.

Паводле слоў мастака, тэхніка стварэння мастацкіх твораў з дапамогай кавы з'явілася ў 1990-х гадах у Тайландзе і Індыі. Сёння ў гэтай тэхніцы працуюць тысячы мастакоў. Сюжэты іх твораў разнастайныя: аўтапартрэты, алязіі на тэму палотнаў сусветных жывапісцаў, партрэты, пейзажы, нацюрморты, абстракцыі, а таксама замалёўкі, скетчы, віншавальныя паштоўкі. У Беларусі гэты кірунак толькі пачынае развівацца.

Выстава ў Мінску будзе працаваць да 14 чэрвеня. Усе, хто жадае, таксама могуць набыць карціны ў тэхніцы «кава-арт». Аднак спецыялісты папярэджваюць, што гэтыя творы мастацтва захоўваюцца толькі некалькі гадоў.

Як паведаміла кіраўнік сеткай кавярняў «Амата кава» Марына Васкрасенская, у межах экспазіцыі кожны можа адкрыць для сябе яшчэ адзін від кававога мастацтва — «латэ-арт», або стварэнне малюнкаў на паверхні кавы.

СЛУЦКІЯ ПАЯСЫ І ГЖЭЛЬ

У Нацыянальным музеі гісторыі і культуры 30 чэрвеня адкрыецца выстава з фондаў Смаленскага гісторыка-культурнага музея-запаведніка, прысвечаная 65-годдзю вызвалення Беларусі.

Як паведаміў 12 мая на прэс-канферэнцыі ў Мінску дырэктар НМГК Сяргей Вечар, у экспазіцыю ўключаны 65 твораў, у тым ліку жывапісныя палотны, вырабы з золата і серабра, слуцкія паясы, гжэльскі фарфор і народныя касцюмы жыхароў Смаленскай вобласці. Усе гэтыя рэліквіі ў гады другой сусветнай вайны былі вывезены ў Германію, а затым вярнуліся ў Расію.

15 ліпеня ў НМГК адкрыецца выстава «Магдэбургскае права як люстэрка Еўропы», прысвечаная 510-годдзю атрымання Мінскам Магдэбургскага права. У экспазіцыю ўключаны як матэрыялы музеяў Магдэбурга — сталіцы федэральнай зямлі Саксонія-Ангальт (Германія), так і рэліквіі з НМГК.

На прэс-канферэнцыі, прысвечанай Міжнароднаму дню музеяў, сваімі найбліжэйшымі планами падзяліліся таксама прадстаўнікі іншых музеяў краіны.

Дырэктар Нацыянальнага мастацкага музея Уладзімір Пракапоў паведаміў, што 1 ліпеня ў музеі адкрыецца выстава, на якой будуць паказаны экспанаты з фондаў мастацкага музея і Музея на Паклоннай гары (Масква). Выстава таксама прысвечана 65-годдзю вызвалення Беларусі. У планах — выставы французскага імпрэсіянізму, беларускага мастака Барыса Заборова, які цяпер жыве ў Парыжы, а таксама абменныя выставы з парыжскім Луўрам.

Паводле слоў дырэктара Беларускага дзяржаўнага музея гісторыі Вялікай Айчыннай вайны Сяргея Азаронка, 9 мая 2010 года ў музеі адкрылася беларуска-расійска-ўкраінская выстава «Парад Перамогі». Пры ўдзеле супрацоўнікаў музея ствараюцца экспазіцыі «Старая мяжа» і «Партызанскі лагер» у агракамбінаце «Дзяржынскі» ў Дзяржынскім раёне Мінскай вобласці, а таксама музей авіяцыі ў Нацыянальным аэраклубе ў Баравой (Мінск).

Паводле БелаПАН

КНІГІ БЫКАВА — ВІЦЕБСКІМ БІБЛІЯТЭКАМ

Сёмы і восьмы тамы збору твораў Васіля Быкава ў бібліятэкі 14 мая перадалі актывісты абласной рады ТБМ, літаратары — прадстаўнікі недзяржаўнага СБП і Ірына Міхайлаўна Быкава, удава знакамітага пісьменніка-земляка.

Акцыя пад лозунгам «Кнігі Быкава — віцебскім бібліятэкам» распачалася з ініцыятывы мясцовага ТБМ некалькі гадоў таму, як толькі пачаў выдавацца апошні поўны збор твораў пісьменніка. Перш чым перадаць чарговыя два тамы, удзельнікі акцыі вырашылі ўскласці кветкі да мемарыяльнай дошкі ў гонар Васіля Быкава, якая з'явілася на будынку віцебскай мастацкай вучэльні 25 верасня мінулага года. Спадарыню Ірыну, удаву пісьменніка, гарадскія ўлады на адкрыццё мемарыяльнай дошкі тады не запрасілі, і твор скульптураў Аляксандра Гвоздзікава і Валерыя Магучага яна ўбачыла ўпершыню.

Увечары Ірына Міхайлаўна і сябры СБП сустрэліся з жыхарамі гораду ў «Еўрапейскім клубе», адчыненым для правядзення падобных імпрэзаў віцебскімі актывістамі руху «За свабоду».

Паводле радыё «Свабода»

▶ АБ'ЯВА

ДНІ КУЛЬТУРЫ ШВЕЦЫІ Ў БЕЛАРУСІ

30 мая па 17 чэрвеня 2009 года пасольства Швецыі ў Мінску пры падтрымцы Шведскага інстытута і Дзяржаўнага савета культуры Швецыі, сумесна з беларускімі партнёрамі — Міністэрствам культуры РБ, Беларускай дзяржаўнай філармоніяй, кінатэатрам «Цэнтральны», Магілёўскім дзяржаўным прадпрыемствам «Кінавідэапракат», Тэатрам-студыя імя Е. Міровіча, Гарадскім домам культуры (Пінск), Палескім драматычным тэатрам (Пінск), Баранавіцкай гарадской цэнтральнай бібліятэкай імя В. П. Таўлая — ужо ў восьмы раз праводзяць традыцыйныя Дні культуры Швецыі, прысвечаныя Нацыянальнаму Дню Швецыі (Дню Шведскага сцяга).

Сёлета культурныя мерапрыемствы пройдуць у трох напрамках: літаратура, музыка і кіно.

Праграму шведска-беларускіх літаратурных дзён адкрывае прэзентацыя першай беларускамоўнай кнігі вядомага мастака, паэта, драматурга, прэзіка, журналіста і перакладчыка Дзмітрыя Плакса «Трыццаць тэкстаў».

Акрамя таго, у рамках мерапрыемства пройдуць літаратурна-музычныя вечарыны ў Мінску і Пінску, конкурс юнацкай паэзіі ў Пінску, літаратурная сустрэча ў Баранавічах, у якіх прымуць удзел сучасныя шведскія і беларускія пісьменнікі і паэты Мікаэль Ніэмі, Валерыя Кустава, Петэр Фроберг Ідлінг, Уліна Сціг, Аніка Нурлін, Андрэас Матсан, Людміла Рублеўская, Дзмітры Плакс, а таксама Анатоль Вярцінскі, Андрэй Хадановіч і Алесь Разанаў.

МЕРАПРЫЕМСТВЫ ПРОЙДУЦЬ:

20 мая. 19:00. Прэзентацыя кнігі Дзмітрыя Плакса «Трыццаць тэкстаў»: Мінск, Літаратурны музей Максіма Багдановіча (вул. Багдановіча, 7а).

21 мая. 18:30. Літаратурна-музычная вечарына: Мінск, Тэатр-студыя імя Е. Міровіча (проспект Незалежнасці, 81). Вядучы — Андрэй Хадановіч.

22 мая. 10:30. Літаратурная сустрэча: Баранавічы, Баранавіцкая цэнтральная гарадская бібліятэка імя В. П. Таўлая (вул. Леніна, 51, 53).

22 мая. Конкурс юнацкай паэзіі (1-ы тур) у 17:30 і літаратурна-музычная вечарына ў 18:30. Пінск, Гарадскі дом культуры (пл. Леніна, 7).

23 мая. Конкурс юнацкай паэзіі (2-і тур) у 17:30 і літаратурна-музычная вечарына ў 18:30. Пінск, Палескі драматычны тэатр (вул. В. Харужай, 10).

Музычная частка Дзён культуры Швецыі прапануе канцэрт зоркі скандынаўскага фры-джаза, саксафоніста Матса Густафсана, які адбудзецца 5 чэрвеня 2009 года ў 19:00 у Вялікай зале Беларускай дзяржаўнай філармоніі (проспект Незалежнасці, 50). У канцэрце таксама прыме ўдзел вядомы беларускі джазавы саксафоніст Павел Аракелян і гурт «The Outsiders».

3 па 17 чэрвеня ў Мінску і Магілёве пройдзе фестываль сучаснага шведскага кіно. У рамках кінафестывалю беларускія кінаамаатары змогуць убачыць чатыры мастацкія фільмы.

8 чэрвеня ў 19:00. Мінск, кінатэатр «Цэнтральны» (проспект Незалежнасці, 13). «Вечныя імгненні Марыі Ларсан» (драма класіка сусветнага кінематографа рэжысёра Яна Труэля). На дэманстрацыі фільма будучы прысутнічаць рэжысёр Ян Труэль і яго дачка Йохана Труэль.

9 чэрвеня ў 19:00. Мінск, кінатэатр «Цэнтральны», **17 чэрвеня ў 18:00,** Магілёў, кінатэатр «Ветразь» (вул. Астроўскага, 1) будзе дэманстравацца драматычная гісторыя пра мараль, чалавека і прыроду — фільм «Воўк» рэжысёра Даніэля Альфрэдсана.

11 чэрвеня ў 19:00. Мінск, кінатэатр «Цэнтральны»; **16 чэрвеня ў 16:00,** Магілёў, кінатэатр «Радзіма» (вул. Ленінская, 47) — драма рэжысёра Енса Енсана «Кароль пінг-понга».

12 чэрвеня ў 19:00. Мінск, кінатэатр «Цэнтральны» — меладрама рэжысёра Аміра Чамдзіна «Па найвышэйшай волі».

Інфармацыйнымі спонсарамі Дзён культуры Швецыі 2009 з'яўляюцца: Беларускі партал *Tut.by*, інтэрнэт-партал *Open.by*, газеты «Комсомольская правда в Белоруссии» і «Аргументы и Факты», гарадскі часопіс «Where Minsk», радыё «Мелодии Века».

Будзем радыя вітаць Вас на Днях культуры Швецыі ў Беларусі 2009!

▶ ГАСТРОЛІ

БЕЛАРУСКІЯ МЕЛОДЫІ НА МАЛЬЦЕ

Анатоль МЯЛГУЙ

Для песеннага і сужэнскага дуэта «Аляксандра і Канстанцін» вясна — пачатак напружанага гастрольнага сезону па краінах Еўропы. Так, у мінулыя гады беларускія артысты ў розныя часы прынялі ўдзел у шматлікіх музычных фестывалях, якія адбываліся ў Балгарыі (*Discovery 2006*), Сербіі (*Sunflower 2007*) і ў Маскве на святкаванні 850-годдзя расійскай сталіцы. Вось і цяпер выканаўцы выступілі на буйным міжнародным песенным фестывалі *International Hit Song Festival 2009*, які адбыўся ў самым цэнтры вострава Мальта, у яго сталіцы горадзе Валета. Пра гэты фестываль я і вырашыў паразмаўляць са спевакамі.

— *Разумею, што пасля напружаных канцэртаў і ўдзелу ў фестывалях хочацца адпачыцца. Але чытачам будзе цікава даведацца, як праходзілі канцэрты беларускіх артыстаў на далёкім востраве?*

— Як правіла, — распавёў Канстанцін, — вясной і летам наша канцэртнае жыццё актывізуецца. Мы выступаем на розных канцэртных пляцоўках, у тым ліку і на міжнародных. Мы правялі на гэтым востраве амаль два тыд-

ні. У канцэртным графіку было некалькі выступаў і інтэрв'ю на тэлеканалах Мальты. Падчас нашага знаходжання на востраве мы з радасцю даведаліся, што нашу песню «Мой Галілей» тут выдатна памятаюць, і мы пачулі шмат цёплых слоў ад прыхільнікаў «Еўрабачання». Нашы новыя песні і кліпы паступілі ў тэле- і радыёратацыю гэтай краіны.

— *Якія найбольш яркія ўражання засталіся ў вашай памяці пасля ўдзелу ў фэсце International Hit Song Festival 2009 і знаходжання на Мальце?*

— Запрашэнне выступіць на Мальце, — адзначыла Аляксандра, — мы атрымалі некалькі гадоў таму, але рэалізаваць яго атрымалася толькі зараз. Мы выступілі на сцэне песеннага фестывалю, які сабраў артыстаў з многіх еўрапейскіх краін: Англіі, Ізраіля, Грэцыі... Канцэрт трансляваўся ў прамым эфіры мальтыйскага тэлебачання. Гэта было вельмі адказна і хвалюча. Бо мы адзіныя прадстаўлялі папулярную музыку нашай краіны.

Як толькі мы трапілі на тэрыторыю аэрапорта, то з'явілася ўражанне, што машына часу перанесла нас у сярэднявечча. Такой колькасці выдатна захаванай даўнейшай архітэктуры мы яшчэ не бачылі. Шматлікія старажытныя храмы прыводзілі нас у захапленне. А яшчэ мы даведаліся, што плады кактусаў, якія спеюць у жніўні, мальтыйцы з даўніх часоў ужываць у ежу, а таксама робяць з іх вельмі смачныя лікёры, якія мы з задавальненнем прадагуставалі. А бульбы на Мальце так шмат, што частку яе мальтыйцы экспартвалі ў Галандыю.

— *Але, думаю, у дуэта ёсць даволі шмат спраў на радзіме. І яны дапоўняць ваш канцэртны графік. Дзе можна будзе беларусам пачуць вашыя песні ў «жывым» выкананні?*

— Другая палова мая пройдзе ў нас у туры па гарадах Беларусі. У рамках праекта ААН «Спынім СНІД. Выканаем абяцанне», — адказаў Канстанцін. — Разам з іншымі ўдзельнікамі праекту дадзім некалькі дабрачынных канцэртаў. Акрамя гэтага, мы атрымалі запрашэнне прыняць удзел у доўгатэрміновым тэлевізійным музычным праекце адной з еўрапейскіх краін. У канцы мая будзе падрыхтаваны кантракт. Калі ўмовы акажуцца для нас прымальнымі, з задавальненнем возьмем удзел у ім.

Свіслач • Гародня • Ваўкавыск

• Шчучын • Гайнаўка • Высокае • Масты
• Бельск Падляшскі • Сяматчычы • Беласток

98,1 FM

БЕЛАРУСКАЕ РАДЫЁ РАЦЫЯ

www.racyja.com

Новы Час

Масва-палітычная газета
Выдаецца з сакавіка 2002 г.

Галоўны рэдактар **Алена Анісім**
Шэф-рэдактар **Аляксей Кароль**

Пасведчанне аб рэгістрацыі № 1798 ад 12 верасня 2008.

ЗАСНАВАЛЬНІК: Мінская гарадская арганізацыя ГА ТБМ імя Ф.Скарыны. Адрас: 220005, г. Мінск, вул. Румянцава, 13. Тэл.: 284-85-11.

ВЫДАВЕЦ: Прыватнае выдавецкае ўнітарнае прадпрыемства «Час навінаў».

Пасведчанне №64 ад 12.01.2007 г.

АДРАС РЕДАКЦЫІ І ВЫДАЎЦА:
220012, г. Мінск, зав. Інструментальны, 6-214.
Тэл.: +375 29 651 21 12, +375 17 280 17 91.
novychas@gmail.com; www.novychas.org

НАДРУКАВАНА ў друкарні УП «Плутас-Маркет».
Мінск, вул. Халмагорская, 59 А.

Замова №

Падпісана да друку 15.05.2009. 8.00.
Наклад 5050 асобнікаў. Кошт свабодны.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Пры выкарыстанні матэрыялаў газеты спасылка на «Новы Час» абавязковая.
Рукапісы рэдакцыя не вяртае і не рэануе мастацкія творы.
Чытацкая пошта публікуецца паводле рэдакцыйных меркаванняў.